

910708 I

Mag. St. Dr.

Henryk Michalowski

1011 111
K2

D

c

Un

ca

&

Ty

Æ L I I DONATI

VETUSTISSIMI
GRAMMATICI
ELEMENTA

Una cum Explicatione polonica
nunc primum in meliorem
& faciliorem methodum re-
ducta novisq; sententiis
ILLUSTRATA

CRACOVIAE

Typis Annæ Dziedzicka et Succes. 1791.

Partes Orationis quot sunt? Części mowy wiele jest? Ośm Ośm? Quæ? Które? Nomen, Imię, Pronomen, Nazwisko, Verbum, Słowo, Participium, Uczeńnik, Adverbium, Przystawienie, Conjunctio, Złączenie, Præpositio, Przekładanie, Interjectio, Wdanie, Nomen quid est? Imię co jest? Pars Orationis, Część mowy, per casus, przez spadki, declinabilis, słaczająca się, rem sine tempore significans, rzecz bez czasu znacząca, propriè, właśnie, ut Roma, iako Rzym, Tyberis, Tyber, communiter, po polu: ut Urbs, iako Miasto, Flumen, rzeka, Nomen quot habet accidentia? Imię wiele ma przymiotów? sex, sześć, Figura, Wyobrażenie, Species, Kształt, Genus, Rodzaj, Declinationem, Słaczanie, Numerum, Liczbę, Casum, spadek. Comparatio his additur, Przyrównywanie do tych przydaje się, solis Adjectivis comparabilibus serviens, samym Imionom przydatnym przyrównywanym się służące. Quot sunt gradus comparationis? Wiele jest stopniów przyrównywania? tres, trzy, Positivus, Przedni, ut doctus, iako uczony, Comparativus, Przyrównyujący, ut doctior, iako uczeńszy, Superlativus, Przewyższający, ut doctissimus, iako najuczeńszy. Quæ Nomina comparantur? Które się Imiona przyrównywiają? sola Adjectiva, same Przydatne, quorum significatio, których znaczenie, augeri vel minui, przy-

przyczynić albo umniejszyć się może, ut perfectus,
iako doskonały, perfectior, doskonalszy, perfectissi-
mus, naydoskonalszy.

Comparativus gradus, Przyrównywały się sto-
pień, cui Casui servit? ktoremu spadkowi służy?
Ablativo utriusque numeri, Odbierającym obojey
liczby, sine prepositione, bez przekładania, quo-
modo? iako? dicimus enim, mowiemy bowiem, for-
tior illo, mocniejszy nad niego, vel fortior aliis
mocniejszy nad innych, Superlativus quem habet
casum? Przewyższający który ma spadek? Geniti-
vum pluralem, Rodzący wielkiej liczby, aut Abla-
tivum cum prepositione de, e, ex, albo odbierają-
cy z przekładaniem Z, aut Genitivum singularem
collectivum, albo Rodzący maley liczby zbierający,
dicimus enim, mowiemy bowiem, Doctissimus Poë-
tarum fuit Virgilius, Nayuczeńszy z Wierszopisów
był Wiergiliusz, vel eloquentissimus ex Oratoribus
fuit Cicero, albo naywymowniejszy z Krasomowców
był Cyceron, optimus Romanae Gentis, najlepszy z
Rzymskiego Narodu. Genera Nominum quot sunt?
Rodzaiów Imion wiele jest? sex, sześć, Masculi-
num, Męski, ut hic Magister, iako ten Mistrz,
Femininum, Niewieści, ut haec Mensa, iako ta Stół,
Neutrum, Oddzielny, ut hoc Scamnum, iako ta Ła-
wa, Omne, Wszelki, ut hic, & haec, & hoc fe-
lix, iako ten, i ta, i to, szczęśliwe, Commune,
Pospolity, ut hic & haec fortis, iako ten, i ta mo-

ena, & hac forte, i to mocne, Dubium, wątpliwy,
ut hic vel hac dies, iako ten dzień. Est etiam ge-
nus Epicurum, iest też rodzaj ptaszy, idest pro-
miscum, to iest mieszany, quod sub genere Ma-
sculino vel feminino continetur, który się pod ro-
dzajem Męskim albo Niewieściem zamyka, ut hic
passer, iako ten wrobel, hac Aquila, ten Orzeł,
mustella, łaska, milvus, kania, anser, geś. Figu-
ra est triplex, Wyobrażenie iest troiakię, simplex
ut ductio, prosle iako prowadzenie, composita ut
inductio, złożone iako wprowadzenie, decomposita
ut superinductio, więcey niż złożone, iako przypro-
wadzenie, Species sunt duę, kształtow są dwa,
primitiva ut ferrum, początkowy iako żelazo, deri-
vativa ut ferrius, pochodzący iako żelazny. Nume-
ri Nominum sunt duo. Liczby Imion są dwie sin-
gularis, jedna albo mała, ut hic Dominus, iako ten
Pan, pluralis, wielka, ut hi Domini, iako ci Pa-
nowie. Nomen est duplex, Imię iest dwoiakię, Sub-
stantivum ut homo, Istotne iako człowiek, Adje-
ctivum ut devotus, Przydatne iako nabożny. No-
men Substantivum est duplex, Imię istotne iest dwó-
iakie, Proprium, własne, ut Cracovia, iako Kra-
ków, Appellativum, ut Regnum, Pospolite iako
Królestwo. Nomen Adiectivum est duplex, Imię
przydawające iest dwoiakię, comparabile, przyro-
wywnające się, ut pulcher, iako piękny, pulchrior,
piękniejszy, pulcherimus, najpiękniejszy, incom-
para-

parabile, które się nie komparuje, ut argenteus, fa-
ko srebrny. Casus in Nomine sunt sex, Spadków
w Imieniu jest sześć, Nominativus, Mianiący, Ge-
nitivus, Rodzący, Dativus, Dawający, Accusati-
vus, Oskarżający, Vocativus, Wzywający, Ablati-
vus, Odbierający, albo oddalający. Nomina decli-
nantur hoc modo, Imiona słaczą się tym sposobem.

Schola Nomen appellativum, Szkoła Imię pospo-
lite, Generis Fæmini, Rodzaju Niewieściego,
Figuræ simplicis, Wyobrażenia prostego, Declina-
tionis primæ, Słaczania pierwszego, Numeri singu-
laris, Liczby iedney, quæ declinatur sic, która się
słacza tak.

Numero Singulari w Mącey Liczbie.

Nominativo hæc Schola, W mianiącym spadku
ta Szkoła,

Genitivo hujus Scholæ, w Rozd: tej Szkoły.

Dativo huic Scholæ, w Dawając: tej Szkole.

Aecusativo hanc Scholam, w Oskarżającym tę Szkołę.

Vocativo o Schola, w Wzywa: o Szkoło.

Ablativo ab hac Schola, w Odbierającym albo Od-
dalającym od tej Szkoły.

Numero Plurali w wielkiej Liczbie.

Nominativo hæ Scholæ, w Mianu: te Szkoły.

Genit: harum Scholarum, w Rodz: tych Szkół.

Dativo his Scholis, w Dawając: tym Szkołom.

Accusa: has Scholas, w Oskarżając: te Szkoły.

Vocativo ô Scholæ, w *Wzywają: o Szkoły.*

Ablati: ab his Scholis, w *Odbierającym spadku albo oddalającym od tych Szkół.*

Dominus Nomen appellativum, *Pan Imię pospolite*, Generis Masculini, *Rodzaju Męskiego*, Figuræ simplicis, *Wyobrażenia prostego*, Declinationis secundæ, *Staczania drugiego*, qui declinatur sic, który się *stacza* tak.

Numero Singulari w *małej Liczbie.*

Nominat: hic Dominus, w *Mianują: ten Pan.*

Genit: huius Domini, w *Rodz: tego Pana.*

Dativo huic Domino, w *Dawa: temu Panu.*

Accusat: hunc Dominum, w *Oskar: tego Pana.*

Vocativo ô Domine, w *Wzywa: o Panie.*

Ablativo ab hoc Domino, w *Odbier: od tego Pana.*

Numero Plurali w *Wielkiej Liczbie.*

Nominativo hi Domini, w *Mianu: ci Panowie.*

Genit: horum Dominorum, w *Rodz: tych Panów.*

Dativo his Dominis, w *Dawan: tym Panom.*

Accus: hos Domines, w *Oskarż: tych Panów.*

Vocativo ô Domini, w *Wzywam: o Panowie.*

Ablati: ab his Dominis, w *Odbier: od tych Panów.*

Scamnum Nomen appellativum, *Lawa Imię pospolite*, Generis Neutrius, *Rodzaju oddzielnego*, Figuræ simplicis, *Wyobrażenia prostego*. Declinationis 3^æ, *Staczania drugiego*, quod declinatur sic, która się *stacza* tak.

Num-

Numero Singulari w Małej Liczbie.

Nominativo hoc Scamnum, w Miał: ta Ława.
 Genitiv: hujus Scamni, w Rodz: tej Ławy.
 Dativo huic Scamno, w Dawu: tej Ławie.
 Accusat: hoc Scamnum, w Oskar: tę Ławę.
 Vocativo ô Scamnum, w Wzywa: o Ławo.
 Ablativo ab hoc Scamno, w Odbie: od tej Ławy.

Numero Plurali w Wielkiej Liczbie.

Nominativo hæc Scamna, w Mianu: te Ławy.
 Genit: horum Scamnorum, w Rodz: tych Ław.
 Dativo his Scamnis, w Dawu: tym Ławom.
 Accusat: hæc Scamna, w Oskarż: te Ławy.
 Vocativo ô Scamna, w Wzywai: o Ławy.
 Ablativo ab his Scamnis, w Odbier: od tych Ław.

Sermo Nomen appellativum, Mowa Imię pospo-
 lite, Figuræ simplicis, Wyobrażenia prostego,
 Generis Masculini, Rodzaju Męskiego. Declinatio-
 nis tertie, Staczania trzeciego, qui declinatur sic,
 która się stacza tak.

Numero Singulari w małej Liczbie.

Nominativo hic Sermo, w Mianu: ta Mowa.
 Genit: hujus Sermonis, w Rodz: tej Mowy.
 Dativo huic Sermoni, w Dawu: tej Mowie.
 Accusat: hunc Sermonem, w Oskar: tę Mowę.
 Vocativo ô Sermo, w Wzywa: o Mowo.
 Ablativo ab hoc Sermonem, w Odbier: od tej Mowy.

Numero Plurali w wielkiej Liczbie.

Nominativo hi Sermones, w Mianu: te Mowy.

Genit:

Genit: horum Sermonum, w Rodz: tych Mów.
Dativo his Sermonibus, w Dawa: tym Mowom.
Accusat: hos Sermones, w Oskarż: te Mowy.
Vocativo ô Sermones, w Wzywa: o Mowy.
Ablati: ab his Sermonibus, w Odbier: od tych Mów.
Imagō Nomen appellativum, Obraz Imię pospolite,
Generis Fæminini, Rodzaju Niewieściego, Declinationis tertiæ, Staczania trzeciego, quæ declinatur sic, który się stacza tak.

Numero Singulari w Maley Liczbie.

Nominativo hæc Imago, w Mianu: ten Obraz.
Genit: hujus Imaginis, w Rodz: tego Obrazu.
Dativo huic Imagini, w Daw: temu Obrazowi.
Accusat: hanc Imaginem, w Oskarżen: ten Obraz.
Vocativo ô Imago, w Wzywa: o Obrazie.
Ablat: ab hac Imagine, w Odbier: od tego Obrazu.

Numero Plurali w wielkiej Liczbie.

Nominativo hæc Imagines, w Mianu: te Obrazy.
Geniti: harum Imaginum, w Rodz: tych Obrazów.
Dativo his Imaginibus, w Dawa: tym Obrazom.
Accus: has Imagines, w Oskarż: te Obrazy.
Vocativo ô Imagines, w Wzywa: o Obrazy.
Ablat: ab his Imaginibus, w Odb: od tych Obrazów.

Frustus Nomen appellativum, Pożytek Imię pospolite, Figuræ simplicis, Wyobrażenia proste-
go, Generis Masculini, Rodzaju Męskiego, Declinatur sic, który się stacza tak.

Num-

Numero Singulari w Liczbie małej.

Nominat: hic Fructus, w Mianu: ten Pożytek.
 Genit: hujus Fructus, w Rodz: tego Pożytku.
 Dativo huic Fructui, w Dawa: temu Pożytko:
 Accusat: hunc Fructum, w Oskarż: ten Pożytek.
 Vocativo ô Fructus, w Wzywa: o Pożytku.
 Ablat: ab hoc Fructu, w Odb: od tego Pożytku.

Numero Plurali w wielkiej Liczbie.

Nominativo hi Fructus, w Mianu: te Pożytki.
 Geniti: horum Fructuum, w Rodz: tych Pożytków.
 Dativo his Fructibus, w Dawa: tym Pożytkom.
 Accusat: hos Fructus, w Oskarż: te Pożytki.
 Vocatio ô Fructus, w Wzywam: o Pożytki.
 Ablat: ab his Fructibus, w Odbier: od tych Pożytk.

Res Nomen appellativum, Rzecz Imię pospolite
 Genetis Fæmini, Rodzaju Niewieściego, De-
 clinationis quintæ, Staczania piątego, quæ decli-
 natur sic, która się stacza tak.

Numero Singulari w Małej Liczbie.

Nominativo hæc Res, w Mianu: ta Rzecz.
 Genitivo hujus Rei, w Rodz: tej Rzeczy.
 Dativo huic Rei, w Dawam: tej Rzeczy.
 Accusativo hanc Rem, w Oskarż: tę Rzecz.
 Vocativo ô Res, w Wzywa: o Rzecz.
 Ablativo ab hac Re. w Odbier: od tej Rzeczy.

Numero Plurali w Liczbie Wielkiej.

Nominativo hæ Res, w Mianu: te Rzeczy.
 Genitivo harum Rerum, w Rodz: tych Rzeczy.

Dati-

Dativo his Rebus, w Dawan: tym Rzeczom.

Accusati: has Res, w Oskarż: te Rzeczy.

Vocativo ô Res, w Wzywa: o Rzeczy.

Ablativo ab his Rebus w Odb: od tych Rzeczy.

Prima Declinatio quot habet Terminationes?

Pierwsze staczanie wiele ma kończonych sylłab? quinque, pięć, a, utor Pdets, iako Wierszopisz, e, utor Pentecoste, iako Swiątki, as, utor Thomas, iako Tomasz, es, utor Palatinides, iako Woiewodzie, am utor Adam, iako Adam. Quæ est agnitio primæ Declinationis, Ktore jest poznanie pierwszego Staczania? hæc est, to jest, cuius Genitivus singularis terminatur in æ diphthongum, ktorego Rodzący spadek jedney liczby kończy się na dwoygłosną literę, & pluralis in arum longum, a w wielkiej liczbie a przedłużoną sylłabę.

Secunda Declinatio, Wtore Staczanie, quot terminationes habet? *wiele sylłab kończonych ma? septem, siedm, quas? ktore? er, ir, ur, us, eus, um, ud, te wszystkie tu położone: da exemplum, pokasz przykład: er, utor liber, iako Książka, ir, utor Vir, iako Mąż, ur, utor satur, iako nasycony, us, utor calamus, iako pióro, eus, utor Thadeus, iako Tadeusz, um, utor Templum, iako Kościół, ud, utor alud, iako insza rzecz. Quæ est agnitio secundæ Declinationis? Ktore jest poznanie drugiego Staczania? hæc est, to jest, cuius Genitivus singularis terminatur in i, longum, ktorego Rodzący spadek,*
licz=

liczby małej kończy się na i, przedłużoną literę & pluralis in orum, itidem longum, wielkiej także liczby na przedłużoną. Quando Nominativus terminatur in er, ir, ur, um, ud, kiedy Mianuicy spadek kończy się na te sylaby, similis illi erit vocativus, podobny jemu będzie wzywaiący. Quando autem Nominativus terminatur in us, Kiedy zaś Mianuicy spadek kończy się na us, Vocativus mutatur in e, Wzywaiący odwołania się na e, ut serve, iako słu-go, quando Nominativus Nominum propriorum terminatur, in jus, kiedy Mianuicy spadek Imion wła-snych kończy się na jus, obijecitur us in fine, od-rzuca się us na końcu, ut Antonius, iako Antoni, Cantius, Kanty. Jako te świadczą Imiona. Nomi-na vero appellativa & adjectiva. Imiona zaś pospo-lite i przydatne, quæ terminantur in jus, które się kończą tak, habent Vocativum in e, maia Wzywa-iący spadek na e, ut Cancellarius, Cancellarie, ia-ko Kanclerz, Kanclerzu, Notarius, Notarie, egre-gie, Pisarz Pisarzu grzeczny, Nomina autem pro-pria & Sacra, Imiona własne i Święte, quæ termi-nantur in ens. które się tak kończą, habent Voca-tivum in e, maia Wzywaiący spadek na e, ut Bar-tholomæus, Bartholomæe, Thadæus, Thadæe, iako te Imiona pokazują. Prophana autem Nomina Fro-pria in ens, desinentia. Świeckie zaś Imiona własne tak kończące się, habent Vocativum eusum, maia Wzywaiący spadek in u, ut Thydeus Thyceu, iako Tydenszu, prater Melibaum, oprócz Melibersza.

Tertia Declinatio, Trzecie Staczenie, quot habet terminationes? *Wiele ma sylلاب kończących?* plurimas: naywięcey: Literas autem terminales habet tredecem. Liter zaś kończonych ma trzynaście, a, c, d, e, i, l, m, n, o, r, s, t, x, te wszystkie tu położone porządkiem, a, ut Stemma, iako Herb, c, ut lac, iako mleko, d, ut David, iako Dawid, e, ut sedile, iako siołek, i, ut senapi, iako goryczka, l, ut mel, iako miód, m, ut centum, iako sto, n, ut limen, iako prog, o, ut homo, iako człowiek, r, ut labor, iako praca, s, ut Civitas, iako Miasto, t, ut caput, iako głowa, x, ut felix, iako szczęśliwy. Quæ est agnitio tertiæ Declinationis, Które jest poznanie trzeciego staczenia, hæc est, to jest, cuius singularis terminatur in is breve, Którego Rodzay spadek mątey liczby kończy się tak, & pluralis in um longum, a w wielkiej liczbie tak, ut Pater, Patris, Patrum, iako ten pokazuje przykład.

Quarta Declinatio quot habet terminationes? *Czwarte staczenie wiele ma kończonych sylلاب?* duas, dwie, quas? które? us, & u, te obiedwie, us, ut sensus, iako zmysł, u, ut gelu, iako mroz. Quæ est agnitio quartæ Declinationis? które jest poznanie czwartego Staczenia? hæc est, to jest, cuius Genitiuus singularis terminatur in us longum, którego Rodzay spadek liczby iedney tak się kończy, & plu-

& pluralis in uum longum, *à wielkicy liczby w te syllabę, یت casus, hujus casus, horum casuum, przedłużoną według tego.*

Quinta Declinatio quot habet terminationes? *Pięte Staczenie wiele ma syllab kończonych? unam tantum, iedną tylko, quam? którą? es یت dies, iako dzień. Quæ est agnitio quintæ Declinationis? Które یت poznanie piętego staczenia? hæc est, to یت, cujus Genitivus singularis terminatur in ei divisas literas, którego Rodzący spadek liczby kończy się na te rozdzielne litery, یت hic, vel hæc dies, hujus diei, & pluralis in erum, *à w wielkicy liczbie na te syllaby, یت hi dies, horum dierum, według tego przykładu.**

Pronomen quid est? *Nazwisko co یت? est Pars Orationis declinabilis, یت część mowy stacząca się, loco Nominis posita, miasto Imienia położona, Personam significans, Osobę znacząca, یت Ego, iako Ja, Tu, Ty, Ille, On. Quot sunt Pronominis accidentia? Wiele یت Nazwiska przypadków? septem, siedm, quæ? które? Figura, Wyobrażenie, Species, Kształt, Persona, Osoba, Genus, Rodzay, Declinatio, Staczenie, Numerus, Liczba, Casus, Spadek. Figurae sunt tres, Wyobrażenia są troje, simplex, proste, یت Ego, iako Ja, Composita, Złożone, یت ego ipse, iako ja sam, Decomposita, Wiecey niż złożone, یت ego metipse.*

iako

ako ja samże. Species sunt duæ, Kształtów iest
dwa, Primitiva, Początkowy, ut Ego, iako Ja,
Tu. Ty, Si, Siebie, Derivativa, Pochodzący, ut
meus, iako moy, tuus, twoy, suus, swoy. Perso-
næ sunt tres, Osob iest trzy, prima ut Ego, pier-
wsza iako Ja, Nos, My, secunda, wtóra, ut Tu,
iako Ty, Vos, Wy, tertia, trzecia, ut Ille, iako
On, ut Illi, iako Oni, Genera in Pronomine sunt
quatuor, Rodzaiów w Nazwisku iest cztery. Ma-
sculinum ut ille, Meski iako ten, qui, który, Fœ-
minum, Niewieści, ut ista, iako ta, quæ, która,
Neutrum, Oddzielny, ut illud, iako to, quot, kto-
re, Omne, Wszelkie, ut Nostras, iako Naszynieć,
Vestras, Waszynieć, Cuius, z kąd rodem. Declina-
tiones sunt quinque, Staczania iest pięcioro, ut pri-
ma, iako pierwsze. Secunda, Drugie, Tertia,
Trzecie, Quarta, Czwarte, Quinta, Pięte. Numeri
sunt duo, Liczby są dwie, singularis, iedna, ut no-
ster, iako nasz. Pluralis, wielka, ut nostri, iako
nasi. Casus sunt sex, Spadków iest sześć. Nomina-
tivus, Mianujący, Genitivus, Rodzący, Dativus,
Drużący, Accusativus, Oskarżający, Vocativus,
Wzywający, Ablativus, Odbierający.

Ego Pronomen substantivum, Ja. Nazwisko za-
mierzone, Genëris omnis, Rodzain wszelkiego. Nu-
meri singularis, Liczby małej, Figura simplicis,
Wyobrażenia prostego, Speciei primitivæ, Kształtu
początkowego, Personæ primæ, Osoby pierwszej,
sic de cetera hinc, tak sie staczający.

Numero Singulari w maley Liczbie.

N ominativo Ego	w Mianu: spadku Ja.
Genitivo mei v. mis	w Rodz: mnie.
Dativo mihi	w Dawu: mnie.
Accusativo me	w Oskar: mnie.
Vocativo caret	w Wzyw: nie ma.
Ablativo à me	w Odbier: odemnie.

Numero Plurali w wielkiej Liczbie.

Nominativo Nos	w Mianu: gnym My.
Genit: nostrum v. nostri	w Rodz: gnym nas.
Dativo nobis	w Dawu: gnym nam.
Accusativo nos	w Oskarż: nas.
Vocativo caret	w Wzyw: nie ma.
Ablativo à nobis	w Odbier: od nas.

Numero Singulari w Maley Liczbie.

N ominativo Tu	w Mianu: gnym Ty.
Genitivo tui v. tis	w Oddz: ciebie.
Dativo tibi	w Dawu: tobie.
Accusativo te	w Oskarż: ciebie.
Vocativo ô tu	w Wzyw: o ty.
Ablativo à te	w Odbier: od ciebie.

Numero Plurali w Wielkiej Liczbie.

Nominativo Vos	w Mianu: gnym Wy.
Genitivo vestrum v. vestri	w Rodz: gnym was.
Dativo vobis	w Dawu: wam.
Accusativo vos	w Oskarż: was.
Vocativo ô vos	w Wzyw: o wy.
Ablativo à vobis	w Odbier: od was.

Ver-

Verbum quid est? Słowo co jest? est pars Ora-
tionis, jest część Mowy, quæ conjugatur, kto-
ra się sprzega, per modos, przez sposoby, Tem-
pora, czasy, Numeros, Liczby, & Personas, y O-
soby, ut scribo, iako piszę, laboro pracuję, rogo
proszę, rogor proszę mnie. Quotuplex est Verbum?
Wielorakie jest słowo? ratione Personæ, względem
Osoby, duplex, dwoiakie, Personale, Osobiste, &
impersonale, y nieosobiste. Verbum personale est,
słowo osobiste jest, quod conjugatur, które się
sprzega, per tres Personas, przez trzy Osoby, ut
ego studeo, iako ja uczę się, tu studes, ty uczysz
się, ille studet, on uczy się. Et pluraliter, A w
wielkiej liczbie, nos studemus, my uczemy się, vos
studetis, wy uczycie się, illi student, oni uczą się.
Verbum impersonale est, Słowo nie osobiste jest,
quod tantum conjugatur, które się tylko sprzega,
per unam Personam tertiam, przez jedną Osobę
trzecią, in numero Singulari, w liczbie maley, ut
pudet, iako wstydzi się, piget, leni się, pœnitet,
żał mi. Quotuplex est Verbum? Wielorakie jest
słowo? ratione Coniugationis, względem Złączenia
albo sprzżenia, duplex, dwoiakie. Analogum Ro-
mæ, ut video, iako widzę, & Anomalum y nie-
rowne, ut sum, iako jestem, fero noszę. Item est
triplex. Znowu jest troiakie. Abundans, Ostuiące,
defectivum, niedostatnie, & medium, y średnie.
Verbum ratione constructionis est duplex, Słowo
względem

względem składania iest dwoiakie. Absolutum,
Dokonałe, & Translativum, y Præmiatice. Ra-
tione rei significata est triplex, Względem rzeczy
znaczącej iest troiakie, Substantivum, Istotne. Vo-
cativum, Wzywaicze. & Adiectivum, y Przyda-
waicze. Quot sunt in Verbo Accidentia? Wiele
iest w Słowie Przypadków? ośm, ośm, Figura,
Wyobrażenie, Species, Kształt, Genus, Rodzay,
Coniugatio, Sprzążenie, Modus, Sposob, Tempus,
Czas, Numerus, Liczba, Persona, Osoba. Figure
sunt tres, Wyobrażenia iest troie, simplex, proste,
iut nosco, iako znam, composita, złożone, iut co-
gnosco, iako poznaię, decomposita, więcej niz zło-
zone, iut recognosco, iako rozeznaię. Species sunt
duæ, Kształtów iest dwa, primitiva, iut clareo,
początkowy iako słynę, derivativa, iut claresco, po-
chodzący także iako słynę, albo iasnieię. Genera
in verbo sunt quinque, Rndziów w słowie iest
pięć, Activum, Sprawiający, iut moneo, iako na-
pominam, passivum, cierpiący, iut moror, iako na-
pominaię mnie, neutrum, oddzielny, iut sedeo, iako
siedzę, deponens, pokładaiący, iut loquor, iako mo-
wię, revertor, wracam się, commune, pospolity,
iut moror, iako bawię się. Coniugationes sunt qua-
tuor, Sprzążenia iest czworo, prima, pierwsze, iut
excuso, iako wymawiam, secunda, wtore, iut ha-
beo, iako mam, tertia, trzecie, iut accipio, iako
biore, quarta, czwarte, iut scio, iako wiem, albo
amiam.

Quid

Quid est prima Conjugatio? Coz iest pierwsze Sprzżenie? Est quæ habet secundam Personam, Jest ktore ma drugą Osobę, Modi Indicativi, Sposobu Ukazującego, temporis presentis, czasu teraźniejszego, numeri singularis, liczby małej, desinentem in as longum, kończącą się tak, & infinitivum in are, a nieograniczony Sposob tak, ut laudo laudas laudare, chwale.

Quid est secunda Conjugatio? Coz iest wtore Sprzżenie? Est quæ habet secundam Personam, Jest ktore ma drugą Osobę, Modi Indicativi, Sposobu Ukazującego, temporis presentis, czasu teraźniejszego, Numeri singularis, liczby małej, desinentem in es longum, kończą się na te syllabe przedłużoną, & infinitivum in ere, a nieograniczony Sposob tak, ut rideo, rides, ridere śmieję się.

Quid est tertia Conjugatio? Coz iest trzecie Sprzżenie? Est quæ habet secundam Personam, Jest ktore ma drugą Osobę, Modi Indicativi Sposobu Ukazującego, temporis presentis, czasu teraźniejszego, numeri singularis, liczby małej, desinentem in is breve, kończącą się na te syllabe ukróconą, & infinitivum in ere, a nieograniczony Sposob tak, ut quero, quæris, querere, szukam.

Quid est quarta Conjugatio? Coz iest czwarte Sprzżenie? Est quæ habet secundam Personam, Jest ktore ma drugą Osobę. Modi Indicativi Sposobu Ukazującego, temporis presentis, czasu teraźniejszego,

Ważniejszego, numeri singularis, liczby małej; de-
sinentem in is longum, kończącą się na tę sylabę
przedtuzoną, & infinitivum in ire, & nieograniczony
spórób tak; ut audio, audis, audire, słysze.

Modi sunt septem; *Sposobów jest siedm; Indi-*
cativus; Ukazujący, Imperativus, Rozkazujący, Sub-
junctivus, Złączający, Optativus, Żądający, Potent-
ialis, Mogący, Permissivus, Dopuszczający, & In-
finitivus, y Nieograniczony, Tempora sunt quinque;
Czasów jest pięć. Praesens, Terażniejszy, Präteritum
imperfectum Przeszły niedośkonaty, Präteritum perfe-
ctum, Przeszły doskonały, Präteritum plusquam per-
fectum, Przeszły więcej niż doskonały, & Futurum, y
Przyszły, Numeri sunt duo, Liczby są dwie, singula-
ris, mała, ut pingo, iako maluję, Pluralis, Wielka;
ut pingimus, iako malujemy. Personæ sunt tres, Otóy
jest trzy; prima ut ego dico, pierwsza iako mówię;
nos dicimus; my mówimy, secunda, druga, tu dicis;
ty mówisz, vos dicitis, wy mówicie, tertia, trze-
cia, ille dicit, on mówi, illi dicunt; oni mówią.

Participium quid est? *Uczestnik co jest? Pars o-*
rationis declinabilis, Część mowy słaczącej się;
Accidentia Nominis & Verbi habens, Przypadki;
Imienia, i słowa małego; ut scribens, iako piszący;
orans, modlący się. Accidentia sunt septem; Przy-
padków jest siedm. Figura Wyobrażenie, Tempus;
Czas, Significatio, Znamienowanie, Genus, Rodzaj;
Declinatio, Staczenie, Numerus, Liczba, Casus;

Spadek. Figure sunt tres *W*yobrażenia *ie*st *tro*je, simplex, *pro*ste, ut *dan*s, *iako* *da*ncy, composita, złożone, ut *condens*, *iako* *wy*stawiający, decomposita, *wię*cey niż złożone, ut *abscondens*, *iako* *ukry*wiający. Tempora sunt tria, *Czas*ow *ie*st *trzy*, *pr*æsens, *tera*żniejszy, ut *videns*, *iako* *wid*zący, *pr*æteritum, *prze*szły, ut *visus*, *iako* *wid*ziany, *fu*turum, *przys*zły, ut *visurus*, *iako* *ma*jący *wid*zieć, *videndus*, *ma*jący *bydź* *wid*ziany, *significationes* sunt quatuor, *Znaczenia* *ie*st *czworo*, *A*ctiva, *Spra*wniające, ut *mittens*, *iako* *po*syłający, *missurus*, *ma*jący *po*stać, *passiva*, *Cierpi*ący, ut *missus*, *iako* *po*stany, *mittendus*, *ma*jący *bydź* *po*stany. *N*eutralis, *O*ddzielne, ut *clamans*, *iako* *wol*ający. *C*ommunis, *Po*spolite, ut *recordans*, *iako* *pami*etający. *G*enera sunt quatuor, *Rodzaiow* *ie*st *cztery*, *M*asculinum, *Meski*, ut *scriptus*, *iako* *pi*sany, *F*æmininum, *Nie*wieści, ut *scripta*, *iako* *pi*sana. *N*eutrum, *O*ddzielny, ut *scriptum* *iako* *pi*sane. *O*mnè, *W*szelki, ut *faciens*, *iako* *czy*niący. *D*eclinationes sunt tres, *Stac*zania *ie*st *tro*je, *prima*, *pi*erwsze, *secunda*, *dr*ugie, *tertia*, *tr*zecie. *N*umeri sunt duo, *Lic*zby *są* *dwie*, *singularis*, *ma*ła, ut *tenens*, *iako* *tr*zymaący, *pluralis*, *wielka*, ut *tenentes*, *iako* *tr*zymaący. *C*asus sunt sex sequentes, *Spadk*ów *ie*st *sześć* *nastę*pnących.

Numero Singulari w *Ma*tey *Lic*zbie.

Nomin: hic *L*egens, w *Mia*: *ten* *Czy*tający.
 Geni: huius *l*egentis, w *Rodz*: *tego* *czy*tają.

Dativo huic legenti, w *Dawa*: temu czyta.
 Accusat: hunc legentem, w *Oskar*: tego czyta.
 Vocativo O legens, w *Wzyw*: o czytający.
 Ablat: ab hoc legente vel i, w *Odbie*: od tego czyta.

Numero Plurali w *Wielkiej* Liczbie.

Nomina: hi legentes, w *Mianu*: ci czytają y.
 Gen: horum legentium, w *Rodz*: tych czytających.
 Dativo his legentibus, w *Dawa*: tym czytają.
 Accusat: hos legentes, w *Oskar*: tych czyta.
 Vocativo O legentes, w *Wzywa*: o czytający.
 Ablat: ab his legentibus, w *Odbie*: od tych czyta.

Adverbium quid est? *Przysłowia* co jest? Pars
 orationis indeclinabilis, Część mowy nieśmaga-
 łącej się, quæ adiuncta Verbo, która złączona z
 Słowem, aut Nomini, albo Imieniem; aut Participio,
 albo z Uczestnikiem, aut alteri Adverbio, albo z in-
 szym Przysłowiem, ejus significationem determinat,
 iego znaczenie kończy, ut bene studet, iako dobrze
 się uczy, semper diligens, zawsze pilny. Acciden-
 ta in adverbio sunt tria, Przypadków w przysłow-
 wiu jest trzy. Figura, Wyobrażenie, Species.
 Kształt, & Comparatio, y Przyrównanie. Figuræ
 sunt tres, Wyobrażenia jest troje, simplex ut faci-
 liter, proste iako łatwo; composita, złożone, ut dif-
 ficiliter, iako trudno, decomposita, więcej niż zło-
 żone, ut perdifficulter, iako bardzo trudno. Species
 sunt duæ, Kształtów jest dwa, Primitiva et tunc
 semper, Początkowy iako teraz zawsze. Derivati-

va, *Pochodzący*, *ut breviter perfectie, iako krotko*
doskonalie. Gradus comparationis sunt tres, Sto-
pniow przyrownywania iest trzy, Positivus, Prze-
mi, ut pulchre, iako pieknie. Comparativus, Przy-
rownywajacy, ut pulchrius, iako piekniey, Sape ha-
tivus, Przewyższajacy, ut pulcherime, iako nay-
piekniey.

Conjunctio quid est? *Złączenie co iest? Pars o-*
rationis indeclinabilis, Część mowy nieścaca-
jącej się, conjungens, vel etiam disjungens, złą-
czające, albo też rozłączające, voces aut sententias,
słowa, albo sentencye, ut sed, sive, iako, ale, lu-
bo. Coniunctiones Orationis Præpositivi sunt istæ,
złączenia początku pierwey położone są te, ac, in,
an, czyli aut, albo, namque, albowiem, neque,
ani, quapropter, przetoż, quanquam, aczkolwiek,
& cætera, y insze słowa. Coniunctiones Ordinis
Postpositivi sunt istæ. Złączenia porządku potym
położonego są te, autem, zaś, enim, bowiem, qui-
dem, zaiste, quoque, też, verò, zaś, que y ve,
albo nie, czyliż. Coniunctiones Ordinis Communis
sunt istæ. Złączenia Porządku pospolitego są te,
alioquin, inaczej, duntaxat, tylko, ergo, więc,
etiamsi, chociaż, idcirco, dla tego, quia, bo, quod
że, & cætera, y insze.

Præpositio quid est? *Przekładanie co iest? est*
Vox, iest Słowo, quæ aliis Orationis partibus
ferè præponitur, które przed inszemi Mowy czę-
scia-

ścisami prawie położone bywa, ut, ad, iako, do;
pro, za, y infze. Præpositiones sunt duplices,
Przekładania są dwoiaki, alie sunt quæ habent
Casum Accusativum, iedne są które mają Spadek
Oskarżaiący, alie quæ habent Casum Ablativum,
infze które mają Spadek Odbieraiący. Accusativum
habentes sunt istæ, Oskarżaiący Spadek mające są
ze, quæ ponuntur cum suo casu, które się kładą z
swoim spadkiem, ut ad, iako do, ad Scholam, do
Szkoły, apud, u, apud Fratrem, u Brata, ante,
przed, ante meridiem, przed południem, cis, cir-
cum, circiter, circa, około, circa occasum Solis,
około zachodu Słońca, extra Portam, za Bramą,
infra, niżej, infra Mensam, niżej Stołu, inter Re-
ligiosos, między Zakonnikami, inter duas Septima-
nas, między dwiema Niedzielami, iuxta legem, we-
dług prawa, ob spem; dla nadzieie, penes parie-
tem, przy ścianie, per, przez, per diem, przez
dzień, post Concionem, po Kazaniu, præter, oprócz
præter intentionem, oprócz intencji, propè Eccle-
siam, blisko Kościoła, propter sanitatem, dla zdro-
wia, secundum opinionem, według mniemania, su-
pra vires, nad siły, secus viam, wedle drogi, trans-
fluvium, z tamtej strony rzeki, ultra meridiem, nad
zastugi, contra hostem, przeciwko nieprzyjacielowi,
erga Discipulum, przeciwko Uczniowi, adversus &
adversum vicinum, przeciwko sąsiadowi. Præposi-
tiones Ablativum regentes sunt istæ, Przekłada-

nia spadek *maigee są te*, *absq;* bez, *absq;* *confen-*
fu, bez pozwolenia, *cum libris*, z książkami, *coram*
Judice, przed Sędzią, *de realitate*, o rzetelności,
palam Studiosis, iawnie przed Studentami, *prae ti-*
more, dla boiaźni, *pro pecuniis*, za pieniądze, *sine*
amico, bez przyjaciela, *a Parente*, od Rodzica, *e*
militibus, z żołnierzow, *ab igne*, od ognia, *ex*
aliis, z innych, *abs quolibet*, od każdego, *crure*
tenuis, po gołeni, *in scamno*, na ławie, *sub lapide*
pod kamieniem, *super fronde*, na gałęzi.

Quid est Interjectio? *Cui* jest wdanie? *est vox*
indeclinabilis, jest glos niestarczający się, *affe-*
ctum animi significans, *affekt umysłu znaczący*, *ut*
ah, ach; euge, chey, eja, nuż, haha, chacha, hei,
hey niestetyż, hem, czegoż, heus, hey siysz, o!
utinam, boday, papax, bawey, vah, otaż ota tobie,
va, biada.

Laudo Verbum Activum, Chwałę jest słowo
sprawiające, *figurę simplicis*, *wyobrażenia pro-*
prio, *Modi Indicativi*, *Sposobu Ukazującego*, *tem-*
poris praesentis, *czasu teraźniejszego*, *Numeri sin-*
gularis, *Liczby maley*, *Personae primae*, *Osoby pier-*
wszej, *Coniugationis primae*, *Sprzężenia pierwsze-*
go, *quod conjugatur sic*, *które się sprzega tak.*

Ego laudo, *Ja chwale*, *tu laudas*, *ty chwalisz*,
ille laudat, *on chwali*. *Pluraliter*, *W wielkiej*
liczbie, *nos laudamus*, *my chwalemy*, *vos laudatis*,
wy chwalicie, *illi laudant*, *oni chwala*. *Präteritum*
imper-

imperfectum, *Przeszły niedoskonały czas*, singulariter, w małej liczbie, Ego laudabam, Ja chwalilem, tu laudabas, ty chwalileś, ille laudabat, on chwalił. Pluraliter, w wielkiej liczbie, nos laudabamus, my chwaliliśmy, vos laudabatis, wy chwaliliście, illi laudabant, oni chwalili. Præteritum perfectum, *Przeszły doskonały czas*, singulariter, w małej liczbie, Ego laudavi, Ja pochwalilem, tu laudavisti, ty pochwalileś, ille laudavit, on pochwalił. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos laudavimus, my pochwaliliśmy, vos laudavistis, wy pochwaliliście, illi laudaverunt, vel laudavere, oni pochwalili. Præteritum plus quàm perfectum, *Przeszły więcej niż doskonały czas*, singulariter, w małej liczbie, Ego laudaveram, Ja pochwalilem był, tu laudaveras; ty pochwalileś był, ille laudaverat, on pochwalił był. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos laudaveramus, my pochwaliliśmy byli, vos laudaveratis, wy pochwaliliście byli, illi laudaverant, oni pochwalili byli. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, w małej liczbie, Ego laudabo, Ja będę chwalił, albo pochwałę, tu laudabis, ty będziesz chwalił, albo pochwalisz, ille laudabit, on będzie chwalił, albo pochwali. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos laudabimus, my będziemy chwalił, albo pochwałemy, vos laudabitis, wy będziecie chwalić, albo pochwalicie, illi laudabunt, oni będą chwalić, albo pochwalać.

Imperat

Imperativus Modus habet tempora duo. *Præzenci Sposob ma czasow dwa, præsens, Terazniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, tu laudas, ty chwál. Pluraliter, W wielkiej liczbie, vos laudate, wy chwalcie. Futurum, Przyszły czas, singulariter, w małej liczbie, tu laudato, ty chwál więc albo potym, ille laudato, on niech chwali potym. Pluraliter, W wielkiej liczbie, vos laudatote, wy chwalcie potym, illi laudanto, oni niech chwalać więc albo potym.*

Subjunctivus Modus habet tempora quinque, *Złączający Sposob ma czasow pięć, Præsens, Terazniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, Ego laudem, Ja niechay chwale, tu laudes, ty chwál, ille laudet, on niechay chwali. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos laudemus, my chwalimy, vos laudetis, wy chwalcie, illi laudent, oni niech chwalać. Præteritum imperfectum, Przyszły niedoskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego laudarem, Ja chwalilibym, tu laudares, ty chwalilibys, ille laudaret, on chwaliliby. Pluraliter, w wielkiej liczbie, nos laudaremus, my chwalilibyśmy, vos laudaretis, wy chwalilibyście, illi laudarent, oni chwaliliby. Præteritum perfectum, Przyszły doskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Cum ego laudaverim, Gdy ja pochwalitem, cum tu laudaveris, gdy ty pochwalis, cum ille laudaverit, gdy on pochwalit. Pluraliter, W wielkiej liczbie, cum nos laudaverimus,*

mus, gdyśmy pochwalili, cum vos laudaveritis, gdy
 ście wy pochwalili, cum illi laudaverint, gdy oni
 pochwalili. Præteritum plus quam perfectum, Prze-
 szty więcej niż doskonały czas, singulariter, w ma-
 łey liczbie, Ego laudavisse, Ja pochwalibymbył,
 tu laudavisses, ty pochwalibysbył, ille laudavisset,
 on pochwalibysbył. Pluraliter, W wielkiej liczbie,
 nos laudavissetis, my pochwalibyśmy byli, vos lau-
 davissetis, wy pochwalibyście byli, illi laudavissent,
 oni pochwaliliby byli. Futurum, Przyszty czas, sin-
 gulariter, w małej liczbie, cum ego laudavero, gdy
 ja pochwałę, albo chwalić będę, cum tu laudaveris,
 gdy ty pochwalisz, albo chwalić będziesz, cum ille
 laudaverit, gdy on pochwali, albo chwalić będzie.
 Pluraliter, W wielkiej liczbie, cum nos laudaveri-
 mus, gdy my pochwałemy, albo chwalić będziemy,
 cum vos laudaveritis, gdy wy pochwalicie albo gdy
 wy chwalić będziecie, cum illi laudaverint, gdy oni
 pochwalą, albo chwalić będą.

Infinitivus Modus habet tempora quinque,
 Nieograniczony Spółz ma czasów pięć, Præsens &
 præteritum imperfectum, Teraźniejszy Przyszty nie
 doskonały czas, ut laudare, iako chwalić. Præteri-
 tum plus quam perfectum. Przyszty więcej niż do-
 skonany czas, ut laudavisse, iako chwalić było. Fu-
 turum, Przyszty czas, singulariter, w małej licz-
 bie, esse laudaturum, że ten będzie chwalić, esse
 laudaturum, że to będzie chwalić, esse lauda-
 turum,

turum, że one będą chwalić. Pluraliter, W wielkiej liczbie, esse laudaturos, że ci będą chwalić, esse laudaturas, że one będą chwalić. Gerundia sunt tria, Noszące są trzy, laudandi, chwalenia, laudando, chwalcąc, laudandum, potrzeba chwalić, Supina sunt duo, Konieczne są dwa, laudatum, chwalić, laudatu, ku chwaleniu. Participia significationis activæ sunt duo, Uczestnikow znaczenia sprawującego jest dwa, præsens, terażniejszy, ut laudans, iako chwalcący Futurum, Przyszły czas, ut laudaturus, iako mający chwalić.

Indicativus Modus habet tempora quinque, Ukazujący Sposob ma czasów pięć, præsens, terażniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, Ego laudor, mnie chwalcę, tu laudaris, vel laudare, ciebie chwalcę, ille laudatur, onego chwalcę. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos laudamur, nas chwalcę, vos laudamini, was chwalcę, illi laudantur, onych chwalcę. Præteritum imperfectum, Przeszły niedoskonały czas, singulariter, w małej liczbie, ego laudabar, mnie chwalono, tu laudabaris, vel laudabare, ciebie chwalono, ille laudabatur, onego chwalono. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos laudabamur, nas chwalono, vos laudabamini, was chwalono, illi laudabantur, onych chwalono. Præteritum perfectum, Przeszły niedoskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego sum vel fui laudatus, Ja jestem albo byłem pochwalony, albo też mnie pochwalono, tu es vel

vel fuisti laudatus, ty ieśeś albo byeś pochwalony,
ille est vel fuit laudatus, on ieś, albo był pochwa-
lony. Pluraliter, *W* wielkiej liczbie, nos sumus
vel fuimus laudati, my ieśeśmy albo byliśmy po-
chwaleni albo też nas pochwalono, vos estis v. fui-
stis laudati, wy ieśecie albo byliście pochwaleni,
illi sunt v. fuerunt laudati, oni są albo byli pochwa-
leni. Præteritum plus quàm perfectum, *Przeszły*
więcej niż dokonany czas, singulariter, w małej
liczbie, Ego eram vel fueram laudatus, Ja byłem
dawno pochwalony, tu eras vel fueras laudatus, ty
byeś dawno pochwalony, ille erat vel fuerat lauda-
tus, on był dawno pochwalony. Pluraliter, *W*
wielkiej liczbie, nos eramus vel fueramus laudati,
my bylibyśmy dawno pochwaleni, vos eratis vel fue-
ratis laudati, wy bylibyście dawno pochwaleni, illi
erant vel fuerant laudati, oni byliby dawno pochwa-
leni. Futurum, *Przyszły* czas, singulariter, w ma-
łej liczbie, Ego laudabor, mnie będą chwalić, albo
ja będę chwalony, tu laudaberis, vel laudabere,
ciebie będą chwalić, albo ty będziesz chwalony, ille
laudabitur, onego będą chwalić, albo on będzie chwa-
lony. Pluraliter, *W* wielkiej liczbie, nos laudabi-
mur, nas będą chwalić, albo my będziemy chwaleni,
vos laudabimini, was będą chwalić, albo wy be-
dziecie chwaleni, illi laudabuntur, onych będą chwa-
lić, albo oni będą chwaleni. Imperativus Modus ha-
bet tempora duo, *Rozkazujący* Spółsob ma czasów
dwa.

dwu, praesens, terażniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, tu laudare, ciebie niech chwala. Pluraliter, W wielkiej liczbie, vos laudamini, was niech chwala. Futurum, Przyszty czas, singulariter, w małej liczbie, tu laudator, ty będziesz chwalony, laudator ille, niech będzie on chwalony potym. Pluraliter, w Wielkiej liczbie, vos laudamini, wy będziecie potym chwaleni, illi laudantur, oni potym niech będą chwaleni.

Subjunctivus Modus habet tempora quinque, Złączający Sposob ma czasów pięć, praesens, terażniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, Ego lauder, Mnie niech chwala, tu lauderis, vel lauderis, ciebie niech chwala, ille laudetur, onego niech chwala. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos laudemur, nas niechay chwala, vos laudamini, was niechay chwala, illi laudentur, onych niechay chwala. Präteritum imperfectum, Przyszty niedoskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego laudarer, mnie chwalonoby, tu laudares vel laudare, ciebie chwalonoby, ille laudaretur, onegoby chwalono, albo chwaliliby go. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos lauderemur, nas chwalonoby, vos laudaremini, was chwalonoby, albo chwaliliby was, illi laudarentur, onychby chwalono, albo chwaliliby ich. Präteritum perfectum, Przyszty doskonały czas, singulariter, w małej liczbie, cum ego sim vel fuerim laudatus, gdy ja jestem albo byłem pochwalony, cum tu sis vel

vel fueris laudatus, gdy ty jesteś albo byłeś pochwalony, cum ille sit vel fuerit laudatus, gdy on jest albo był pochwalony. Pluraliter, *W* wielkiej liczbie, cum nos simus vel fuerimus laudati, gdy my jesteśmy albo byliśmy pochwaleni, cum vos sitis vel fueritis laudati, gdy wy jesteście, albo byliście pochwaleni, cum illi sint vel fuerint laudati, gdy oni są albo byli pochwaleni. Præteritum plus quam perfectum, *Przeszły* więcej niż doskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego essem vel fuisset laudatus, *Ja* byłbym był pochwalony, tu esses vel fuisses laudatus, *ty* byłbyś był pochwalony, ille esset vel fuisset laudatus, *on* byłby był pochwalony. Pluraliter, *W* wielkiej liczbie, nos essemus vel fuisset laudati, *my* byliśmy byli pochwaleni, vos essetis vel fuissetis laudati, *wy* byliście byli pochwaleni, illi essent vel fuissent laudati, *oni* byli byli pochwaleni. Futurum, *Przyszły* czas, singulariter, w małej liczbie, Ego ero vel fuero laudatus, *Ja* będę pochwalony, tu eris vel fueris laudatus, *ty* będziesz pochwalony, ille erit vel fuerit laudatus, *on* będzie pochwalony. Pluraliter, *W* wielkiej liczbie, nos erimus v. fuerimus laudati, *my* będziemy pochwaleni, vos eritis vel fueritis laudati, *wy* będziecie pochwaleni, illi erunt vel fuerunt laudati, *oni* będą pochwaleni.

Infinitivus Modus habet tempora quinque. Nieograniczony. Sposób ma czasów pięć, *Præsens*, & *præ-*

& präteritum imperfectum, *Terazniejszy y przeszły niedoskonały czas*, laudari, bydź chwalonym. Präteritum perfectum & plus quàm perfectum, *Przeszły niedoskonały y więcej niż doskonały czas*, singulariter, w małej liczbie, esse vel fuisse laudatum, bydź było chwalonym, laudatam, pochwalona, laudatum, pochwalone. Pluraliter, W wielkiej liczbie, esse vel fuisse laudatos, bydź było pochwalonemi, laudatas, także laudata, bydź pochwalone. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, w małej liczbie, laudatum iri vel esse laudandum, że ten będzie pochwalony, laudandam, że ta będzie pochwalona, laudandum, że to będzie pochwalone. Pluraliter, w wielkiej liczbie, esse laudandos, że będą pochwaleni, laundandas, że te będą pochwalone. Participia significationis Passivæ sunt duo, *Uczestników znaczenia Cierpiącego jest dwa*. Präteritum Przeszły, ut laudatus, jako pochwalony, laudata, pochwalona, laudatum, pochwalone. Futurum, *Przyszły czas*, ut laudandus, mający bydź pochwalony, laudandum, mający bydź pochwalone.

Doceo est Verbum Activum, *Uczę jest słowo sprawujące, Figuræ simplicis, Wyobrażenia prostego, Conjugationis secundæ, Staczania wtorego, albo drugiego, quod conjugatur sic: które się sprzęga tak.*

Indicativus Modus habet Tempora quinque, *Ukazujący Sposób ma czasów pięć, Præsens, Terazniejszy*

prze-
onym.
um,
czas,
e lau-
walo-
ielkiej
chw-
alone.
małej
ze ten
e po-
alone.
s, że
alone.
czest-
ritum
data,
rum,
chwa-
łowo
żenia
utore-
e sie
que,
Tera-
cy-
niejszy czas, singulariter, w małej liczbie, Ego doceo, Ja uczę, tu doces, ty uczysz, ille docet, on uczy. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos docemus, my uczemy, vos docetis, wy uczycie, illi docent, oni uczą. Präteritum imperfectum, Przeszły niedoskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego docebam, Ja uczyłem, tu docebas, ty uczyłeś, ille docebat, on uczył. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos docebamur, my uczyliśmy, vos docebatis, wy uczyliście, illi docebant, oni uczyli. Präteritum perfectum, Przeszły doskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego docui, Ja nauczyłem, tu docuisti, ty nauczyłeś, ille docuit, on nauczył. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos docuimus, my nauczyliśmy, vos docuistis, wy nauczyliście, illi docuerunt vel docuere, oni nauczyli. Präteritum plus quam perfectum, Przeszły więcej niż doskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego docueram, Ja uczyłem był, tu docueras, ty uczyłeś był, ille docuerat, on uczył był. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos docueramus, my uczyliśmy byli, vos docueratis, wy uczyliście byli, illi docuerant, oni uczyli byli. Futurum, Przyszły czas, singulariter, w małej liczbie, Ego docebo, Ja będę uczył, tu docebis, ty będziesz uczył, ille docebit, on będzie uczył. Pluraliter, w wielkiej liczbie, nos docebimus, my będziemy uczyć, vos docebitis, wy będziecie uczyć, illi docebunt, oni będą uczyć. Impe-

Imperativus Modus habet tempora duo, *Rozkazujący Sposób ma czasów dwa, praesens, Teraźniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, tu doce, ty ucz. Pluraliter, W wielkiej liczbie, vos docete, wy uczcie. Futurum, Przyszły czas, singulariter, w małej liczbie, tu doceto, ty ucz potym, ille doceto, on niech uczy potym. Pluraliter, W wielkiej liczbie, vos docetote, wy uczcie więc, albo potym, illi docento, oni niech ucza więc albo potym.*

Subjunctivus Modus habet tempora quinque, *Złączający Sposób ma czasów pięć, Praesens, Teraźniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, Ego doceam, Ja niech uczę, tu doceas, ty ucz, ille doceat, on niech uczy. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos doceamus, my uczmy, vos doceatis, wy uczcie, illi doceant, oni niech ucza. Praeteritum imperfectum, Przyszły niedoskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego docerem, Ja uczyłbym, tu doceres, ty uczyłbyś, ille doceret, on uczyłby. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos doceremus, my uczyłbyśmy, vos doceretis, wy uczylibyście, illi docerent, oni uczyliby. Praeteritum perfectum, Przyszły doskonały czas, singulariter, w małej liczbie, cum ego docuerim, gdy ja nauczyłem, cum tu docueris, gdy ty nauczył, cum ille docuerit, gdy on nauczył. Pluraliter, W wielkiej liczbie, cum nos docuerimus, gdyśmy nauczyli, cum*

vos docueritis, gdyście wy nauczyli, cum illi docuerint, gdy oni nauczyli. Præteritum plus quam perfectum, *Przeszły* więcej niż doskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego docuissē, Ja uczylibym był, tu docuisses, ty uczyłbyś był, ille docuisset, on uczyliby był. Pluraliter, w wielkiej liczbie, nos docuissēmus, my uczylibyśmy byli, vos docuissetis, wy uczylibyście byli, illi docuissent, oni uczyliby byli. Futurum *Przyszły* czas, singulariter, w małej liczbie, cum ego docuero, gdy ja będę uczył, cum tu docueris, gdy ty będziesz uczył, cum ille docuerit, gdy on będzie uczył. Pluraliter, w wielkiej liczbie, cum nos docuerimus, gdy my będziemy uczyć, cum vos docueritis, gdy wy będziecie uczyć, cum illi docuerint, gdy oni będą uczyć.

Infinitivus Modus habet Tempora quinque. Nieograniczony Sposób ma czasów pięć. Præsens & Præteritum imperfectum, *Teraźniejszy i Przeszły* niedoskonały czas, ut docere iako uczyć. Præteritum perfectum & plus quam perfectum, *Przeszły i więcej niż doskonały* czas, docuisse, uczyć było. Futurum, *Przyszły* czas, singulariter, w małej liczbie, esse docturum, że ten będzie uczyć, esse docturam, że ta będzie uczyć, esse docturum, że to będzie uczyć. Pluraliter, *W* wielkiej liczbie, esse docturos, że ci będą uczyć, esse docturas, że te będą uczyć, esse doctura, że one będą uczyć. Gerundia sunt tria, *Noszące są* trzy, decendi, u-

czenia, docendo, ucząc, docendum, potrzeba uczyć.
Supina sunt duo, Konieczne są dwa, doctum, uczyć,
doctum, ku uczeniu. Participia significationis Activæ
sunt duo, Uczestników znaczenia są dwa, Præsens,
Terazniejszy, ut docens, iako uczący. Futurum,
Przyszły czas, ut docturus, iako mający uczyć, do-
ctura, mająca uczyć, docturum, mające uczyć.

Indicativus Modus habet Tempora quinque.
Ukazujący Sposob ma czasów pięć. Præsens, Tera-
źniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, Ego
doceor, mnie uczą, tu doceris vel docere, ciebie u-
czą, ille docetur, onego uczą. Pluraliter, W wiel-
kiej liczbie, nos docemur, nas uczą, vos docemini,
was uczą, illi docentur, onych uczą. Præteritum
imperfectum, Przyszły niedoskonały czas, singula-
riter, w małej liczbie, Ego docebar, mnie uczono,
tu docebaris vel docebare, ciebie uczono, ille do-
cebatur, onego uczono. Pluraliter, W wielkiej licz-
bie, nos docebamur, nas uczono, vos docebamini,
was uczono, illi docebantur, onych uczono. Præte-
ritum perfectum, Przyszły doskonały czas, singu-
lariter, w małej liczbie, Ego sum vel fui doctus,
Ja jestem albo byłem uczony, tu es vel fuisti do-
ctus, ty jesteś albo byłeś uczony, ille est v. fuit
doctus, on jest albo był uczony. Pluraliter, W wiel-
kiej liczbie, nos sumus v. fuimus docti, my jesteśmy
albo byliśmy uczeni, vos estis v. fuistis docti,
wy jesteście albo byliście uczeni, illi sunt v. fue-
runt

runt dośli, oni są albo byli uczeni. Præteritum plus quam perfectum, *Przeszły* więcej niż doskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego eram v. fueram doślus, *Ja byłem dawnó uczony*, tu eras vel fueras doślus, *ty byłeś dawnó uczony*, ille erat vel fuerat doślus, *on był dawnó uczony*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos eramus vel fueramus dośli, *my byliśmy dawnó uczeni*, vos eratis vel fueratis dośli, *wy bylibyście dawnó uczeni*, illi erant vel fuerant dośli, *oni byli dawnó uczeni*. Futurum, *Przyszły* czas, singulariter, w małej liczbie, Ego docebor, *Mnie będą uczyć*, tu doceberis vel docebere, *ciebie będą uczyć*, ille docebitur, *onego będą uczyć*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos docebimur, *nas będą uczyć*, vos docebimini, *was będą uczyć*, illi docebuntur, *onych będą uczyć*.

Imperativus Modus habet tempora duo. *Rozkazujący Sposób* ma czasów dwa. Præsens, *teraźniejszy czas*, singulariter, w małej liczbie, tu docere, *ciebie niech uczą*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, vos docemini, *was niech uczą*. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, w małej liczbie, docetor tu, *niechay cie uczą potym*, docetor ille, *niech onego uczą potym*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, vos doceminor, *was niech nauczą potym*, illi docentor, *onych niech uczą potym*.

Subjunctivus Modus habet Tempora quinque. *Złożeniący Sposób* ma czasów pięć, Præsens, *Teraźniejszy*

żnięyszy czas; singulariter, w małej liczbie, Ego docear, Mnie niech uczą, tu docearis vel doceare, ciebie niech uczą, ille doceatur, onego niech uczą. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos doceamur, nas niech uczą, vos doceamini, was niech uczą, illi doceantur, onych niech uczą. Präteritum imperfectum, Przeszły niedoskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego docerer, Mnie uczonoby, tu docerens vel docerere, ciebie uczonoby, ille doceretur, onego uczonoby. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos doceremur, nas uczonoby, vos doceremini, was uczonoby, illi docerentur, onych uczonoby. Präteritum perfectum, Przeszły doskonały czas, singulariter, w małej liczbie, cum ego sim vel fuerim doctus, gdy ja jestem albo byłem uczony, cum tu sis v. fueris doctus, gdy ty jesteś albo byłeś uczony, cum ille sit vel fuerit doctus, gdy on jest albo był uczony. Pluraliter, W wielkiej liczbie, cum nos sumus vel fuerimus docti, gdy jesteśmy albo byliśmy uczeni, cum vos sitis vel fueritis docti, gdy wy jesteście albo byliście uczeni, cum illi sint vel fuerint docti, gdy oni są albo byli uczeni. Präteritum plus quàm perfectum, Przeszły więcej niż doskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego essem vel fuisset doctus, Ja byłbym był uczony, tu esses vel fuisset doctus, ty byłbyś był uczony, ille esset vel fuisset doctus, on byłby był uczony. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos essemus

mus

mus vel fuissetis docti, *my bylibyśmy byli uczeni*,
vos essetis v. fuissetis docti, *wy bylibyście byli uczeni*,
illi essent v. fuissent docti, *oni byliby byli uczeni*.
Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, *w małej*
liczbie, cum ego ero vel fuero doctus, *gdy ja bę-*
de uczony, cum tu eris v. fueris doctus, *gdy ty*
będziesz uczony, cum ille erit vel fuerit doctus,
gdy on będzie uczony. Pluraliter, *W wielkiej licz-*
bie, cum nos erimus vel fuerimus docti, *gdy my*
będziemy uczone, cum vos eritis vel fueritis do-
cti, *gdy wy będziecie uczone*, cum illi erunt vel
fuerunt docti, *gdy oni będą uczeni*.

Infinitivus Modus habet tempora quinque.
Nieograniczony Sporob ma czasow pięć, Præsens, &
præteritum imperfectum, *Teraźniejszy y przeszły*
niedoskonały czas, laudari, *bydź chwalonym*. Præ-
teritum perfectum & plus quam perfectum, *Prze-*
szły niedoskonały i więcej niż doskonały czas, sin-
gulariter, *w małej liczbie*, esse vel fuisse doctum,
bydź było uczonym, doctam, uczoną, doctum, uczo-
ne. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, esse vel fuisse
doctos, doctas, docta, *bydź było uczone*. Futu-
rum, *Przyszły czas*, singulariter, *w małej liczbie*,
doctum iri vel esse docendum, *że ten będzie uczo-*
ny, docendam, że ta będzie uczona, docendum, że
to będzie uczone. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*,
esse docendos, *że będą uczeni, docendos, że będą*
uczone. Participia significationis Passivæ sunt duo.

Uczest-

Uczestnikow znaczenia Cierpiącego są dwa. Præteritum. *Przeszły*, doćlus, uczony, doćla, uczona, doćlum, uczone. Futurum, *Przyszły czas*, docendus, mający być uczony, docenda, mająca być uczona, docendum, mające być uczone.

Indicativus Modus habet tempora quinque. Ukazujący Sposób ma czasów pięć, præsens, *teraźniejszy czas*, singulariter, w *małej liczbie*, Ego lego, *Ja czytam*, tu legis, *ty czytasz*, ille legit, *on czyta*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos legimus, *my czytamy*, vos legitis, *wy czytacie*, ille legunt, *oni czytają*. Præteritum imperfectum, *Przeszły niedoskonały czas*, singulariter, w *małej liczbie*, Ego legebam, *Ja czytałem*, tu legebas, *ty czytałeś*, ille legebat, *on czytał*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos legebamus, *my czytaliśmy*, vos legebatis, *wy czytaliście*, illi legebant, *oni czytali*. Præteritum perfectum, *Przeszły doskonały czas*, singulariter, w *małej liczbie*, Ego legi, *Ja czytałem*, tu legisti, *ty czytałeś*, ille legit, *on czytał*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos legimus, *my czytaliśmy*, vos legistis, *wy czytaliście*, illi legerunt vel legere, *oni czytali*. Præteritum plusquam perfectum, *Przeszły więcej niż doskonały czas*, singulariter, w *małej liczbie*, Ego legeram, *Ja czytałem był*, tu legeras, *ty czytałeś był*, ille legerat, *on czytał był*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos legeramus, *my czytaliśmy byli*, vos legeratis,

wy

wy czytaliście byli, illi legerant, oni czytali byli. Futurum, Przyszły czas, singulariter, w małej liczbie, Ego legam, Ja będę czytał, tu leges, ty będziesz czytał, ille leget, on będzie czytał. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos legemus, my będziemy czytać, vos legetis, wy będziecie czytać, illi legent, oni będą czytać.

Imperativus Modus habet Tempora duo. Rozkazujący Sposób ma czasów dwa. Præsens, Terazniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, tu lege, ty czytaj. Pluraliter, W wielkiej liczbie, vos legite, wy czytajcie. Futurum, Przyszły czas, singulariter, w małej liczbie, tu legito, ty czytaj potym. Pluraliter, W wielkiej liczbie, vos legito te, wy czytajcie potym, illi legunto, oni niech czytaią potym.

Subjunctivus Modus habet Tempora quinque. Złączający Sposób ma czasów pięć, Præsens, Terazniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, Ego legam, Ja niech czytam, tu legas, ty czytaj, ille legat, on niech czyta. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos legamus, my czytamy, vos legatis, wy czytajcie, illi legant, oni niech czytaią. Præteritum imperfectum, Przeszły niedoskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego legerem, Ja czytałbym, tu legeres, ty czytałbyś, ille legeret, on czytałby. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos legeremus, my czytalibyśmy, vos legeretis, wy czytali-

by-

byście, illi legerent, oni czytali. Präteritum perfectum, *Przeszły doskonały czas*, singulariter, w małej liczbie, cum ego legerim, gdy ja czytał, cum tu legeris, gdyś ty czytał, cum ille legerit, gdy on czytał. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, cum nos legerimus, gdyśmy czytali, cum vos legeritis, gdyście wy czytali, cum illi legerint, gdy oni czytali. Präteritum plus quam perfectum, *Przeszły więcej niż doskonały czas*, singulariter, w małej liczbie, Ego legissem, czytałbym był, tu legisses, ty czytałbyś był, ille legisset, on czytałby był. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos legissemus, my czytalibyśmy byli, vos legissetis, wy czytalibyście byli, illi legisset, oni czytali byli. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, w małej liczbie, cum ego legero, gdy ja czytać będę, cum tu legeris, gdy ty czytać będziesz, cum ille legerit, gdy on czytać będzie. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, cum nos legerimus, gdy my czytać będziemy, cum vos legeritis, gdy wy czytać będziecie, cum illi legerint, gdy oni czytać będą.

Infinitivus Modus habet Tempora quinque. Nieograniczony Sposób ma czasów pięć, Präsens & Präteritum imperfectum, *Terazniejszy i przeszły niedokonany czas*, legere, czytać. Präteritum perfectum & plus quam perfectum, *Przeszły więcej niż doskonały czas*, legisse, czytać było. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, w małej liczbie, esse le-

lecturum, że ten będzie czytać, esse lecturum, że
 to będzie czytać, esse lecturum, że to będzie czy-
 tać. Pluraliter, *W* wielkiej liczbie, esse lecturas,
 że ci będą czytać, esse lecturas, że te będą czytać,
 esse lectura, że one będą czytać. Gerundia sunt
 tria, *Noszące są trzy*, legendi, czytania, legendo
 czytając, legendum, potrzeba czytać. Supina sunt
 duo, *Konieczne są dwa*, lectum, czytać, lectu, ku
 czytaniu. Participia significationis Activæ sunt duo,
Uczestnikow znaczenia Sprawującego są dwa, Præ-
 sens, *Teraźniejszy*, ut legens, iako czytający. Fu-
 turum, *Przyszły czas*, ut lectus, iako mający czy-
 tać, lectura, mająca czytać, lecturum, mające czy-
 tać.

Infinitivus Modus habet Tempora quinque.
Ukazujący Sposób ma czasów pięć. Præsens Tera-
 źniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, Ego
 legor, mnie czytają, tu legeris vel legere, ciebie
 czytają, ille legitur, onego czytają. Pluraliter, *W*
 wielkiej liczbie, nos legimur, nas czytają, vos le-
 gimini, was czytają, illi leguntur, onych czytają.
 Præteritum imperfectum, *Przeszły niedoskonały czas*,
 singular: w małej liczbie, Ego legebar, mnie czytano,
 tu legebaris, v. legebare, ciebie czytano, ille legebatur,
 onego czytano. Pluraliter, *W* wielkiej liczbie, nos le-
 gebamur, nas czytano, vos legebamini, was czytano,
 illi legebantur, onych czytano. Præteritum perfectum,
Przeszły doskonały czas, singulariter, w małej lic-
 zie,

bie, Ego sum vel fui lectus, *Ja jestem albo byłem czytany*, tu es vel fuisti lectus, *ty jesteś albo byłeś czytany*, ille est v. fuit lectus, *on jest albo był czytany*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos sumus v. fuimus lecti, *my jesteśmy albo byliśmy czytani*, vos estis vel fuistis lecti, *wy jesteście albo byliście czytani*, illi sunt vel fuerunt lecti, *oni są albo byli czytani*. Præteritum plus quam perfectum *Przeszły więcej niż doskonały czas*, singulariter, *w małej liczbie*, Ego eram v. fueram lectus, *Ja byłem dawno czytany*, tu eras vel fueras lectus, *ty byłeś dawno czytany*, ille erat vel fuerat lectus, *on był dawno czytany*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos eramus v. fueramus lecti, *my byliśmy dawno czytani*, vos eratis vel fueratis lecti, *wy byliście dawno czytani*, illi erant v. fuerant lecti, *oni dawno byli czytani*. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, *w małej liczbie*, Ego legar, *Mnie czytać będą*, tu legeris v. legere, *ciebie czytać będą*, ille legetur, *onego czytać będą*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos legemur, *nas czytać będą*, vos legemini, *was czytać będą*, illi legentur, *onych czytać będą*.

Imperativus Modus habet Tempora duo. *Rozkazujący Sposób ma czasów dwa*, Præsens, *Teraźniejszy czas*, singulariter, *w małej liczbie*, tu legere, *ciebie niech czytać*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, vos legimini, *was niech czytać*. Futurum

Przy-

Przy-
legi
nego
liczb
illi l

Złag
rozm
legar
ciebie
taig.
nas n
taig,
tum
gular
tanob
ille
wiel
vos
onych
dosko
ego
tem
jeste
lektu
wiel
gdy
tis v

Przyszły czas, singulariter, w małej liczbie, tu legitor, ciebie potym niech czytaią, ille legitor onego potym niech czytaią. Pluraliter, W wielkiej liczbie, vos legiminor, was niech potym czytaią, illi leguntor, onych potym niech czytaią.

Subjunctivus Modus habet Tempora quinque, Złączający Sposób ma czasów pięć, Præsens, Terazniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, Ego legar, Mnie niech czytaią, tu legaris vel legare, ciebie niech czytaią, ille legatur, onego niechay czytaią. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos legamur, nas niechay czytaią, vos legemini, was niechay czytaią, illi legantur, onych niechay czytaią. Præteritum imperfectum, Przeszły niedoskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego legerer, Mnie czytano by, tu legereris vel legerere, ciebie czytano by, ille legeretur, onego czytano by. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos legeremur, nas czytano by, vos legeremini, was czytano by, illi legerentur, onych czytano by. Præteritum perfectum, Przeszły doskonały czas, singulariter, w małej liczbie, cum ego sim vel fuerim lectus, gdy ja jestem albo byłem czytany, cum tu sis vel fueris lectus, gdy ty jesteś albo byłeś czytany, cum ille sit vel fuerit lectus, gdy on jest albo był czytany. Pluraliter, W wielkiej liczbie, cum nos simus vel fuerimus lecti, gdy my jesteśmy albo byliśmy czytani; cum vos sitis vel fueritis lecti, gdy wy jesteście albo byliście czytani.

czytani, cū illi sint vel fuerint leſci, gdy oni
sę albo byli czytani. Præteritum plus quam perfe-
 ctum, *Przeszły więcey niż doskonały czas, singu-*
lariter, w małej liczbie, Ego essem vel fuiſsem
leſcus, Ja byłbym był czytany, tu esses vel fuiſses
leſcus, ty bybyś był czytany, ille esset vel fuiſset
leſcus, on byby był czytany. Pluraliter, *W wiel-*
kichy liczbie, nos essemus vel fuiſsemus leſci, my
bylibyśmy byli czytani, vos essetis vel fuiſsetis le-
ſci, wy bylibyście byli czytani, illi essent vel fuiſ-
sent leſci, oni byliby byli czytani. Futurum, *Przy-*
szły czas, singulariter, w małej liczbie, cū ego
ero vel fuero leſcus; gdy ia będę czytany, cū tu
eris vel fueris leſcus, gdy ty będziesz czytany, cū
ille erit vel fuerit leſcus, gdy on będzie czytany.
 Pluraliter, *W wielkichy liczbie, cū nos erimus v.*
fuerimus leſci, gdy my będziemy czytani, cū vos
eritis vel fueritis leſci; gdy wy będziecie czytani,
cū illi erunt vel fuerint leſci, gdy oni będą czy-
tani.

Infinitivus Modus habet Tempora quinque,
 Nieograniczony Sposób ma Czasów pięć, Præſens &
 Præteritum imperfectum, *Teraźniejszy y przeszły*
niedoskonały czas, legi; być czytany. Præteritum
 perfectum & plus quam perfectum, *Przeszły wię-*
cey niż doskonały czas, singulariter, w małej licz-
bie, esse vel fuiſſe leſctum, być było czytany,
leſctam; czytana, leſctum, czytane. Pluraliter, *W*

wiel-

wielkiej liczbie, *esse vel fuisse lectus, lectas, lecta*, *bydź byto czytaniemi*. Futurum; *Przyszły czas*, singulariter, *w małej liczbie*, *lectum iri, vel esse legendum, że ten będzie czytany, legendam, że ta będzie czytana, legendum, że to będzie czytane*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, *esse legendos, że ci będą czytani, legendas, legenda, że te będą czytane*. Participia significationis Passivæ sunt duo, *Uczestnikow znaczenia Cierpiącego jest dwa*. Præteritum, *Przeszły czas*, *lectus, czytany, lecta, czytana, lectum, czytane*. Futurum, *Przyszły czas*, *legendus, mający bydź czytany, legenda, mająca bydź czytana, legendum, mające bydź czytane*.

Indicativus Modus habet Tempora quinque, *Ukazujący Sposob ma czasow pięć*, Præsens, *Teraźniejszy czas*, singulariter, *w małej liczbie*, *Ego audio, Ja słyszę, tu audis, ty słyszysz, ille audit on słyszy*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, *nos audimus, my słyszymy, vos auditis, wy słyszycie, illi audiunt, oni słyszą*. Præteritum imperfectum, *Przeszły niedoskonały czas*, singulariter, *w małej liczbie*, *Ego audiebam, Ja słyszałem, tu audiebas, ty słyszałeś, ille audiebat, on słyszał*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, *nos audiebamur, my słyszeliśmy, vos audiebatis, wy słyszeliście, illi audiebant, oni słyszeli*. Præteritum perfectum, *Przeszły doskonały czas*, singulariter, *w małej liczbie*, *Ego audiavi, Ja usłyszałem, tu audivisti, ty usłyszałeś, ille*

ille audivit, on usłyszał. Pluraliter, *W* wielkiej liczbie, nos audivimus, my usłyszeliśmy, vos audivistis, wy usłyszeliście, illi audiverunt vel audivere, oni usłyszeli. Præteritum plus quam perfectum, Przeszły więcej niż doskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego audiveram, Ja usłyszałem był, tu audiveras, ty usłyszateś był, ille audiverat, on usłyszalby był. Pluraliter, *W* wielkiej liczbie, nos audiveramus, my usłyszeliśmy byli, vos audiveratis, wy usłyszeliście byli, illi audiverant, oni usłyszeli byli. Futurum, Przyszły czas, singulariter, w małej liczbie, Ego audiam, Ja usłyszę albo będę słuchał, tu audies, ty usłyszysz albo będziesz słuchał, ille audiet, on usłyszysz albo będzie słuchał. Pluraliter, *W* wielkiej liczbie, nos audiemus, my usłyszemy albo będziemy słuchać, vos audietis, wy usłyszycie albo będziecie słuchać, illi audient, oni usłyszają albo będą słuchać.

Imperativus Modus habet tempora duo. Rozkazujący Sposób ma czasów dwa, Præsens, terażniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, tu audi, ty słuchaj. Pluraliter, *W* wielkiej liczbie, vos audite, wy słuchajcie. Futurum, Przyszły czas, singulariter, w małej liczbie, tu audito; ty słuchaj potym, ille audito, on niech słucha potym. Pluraliter, *W* wielkiej liczbie; vos auditote, wy słuchajcie potym, illi audiunto, oni niech słuchają potym.

Subjunctivus Modus habet Tempora quinque,

Złg.

Złg.
żn
audi
ille
liczb
wy
terit
sing
bym
byś
wiel
albo
ście
fe
ma
sz
audi
liczb
cū
illi
quan
czar
sem
sz
Plur
my
szel
byli

Złączający Sposob ma czasow pięć, Praesens, Ter-
źniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, Ego
audiam, Ja niech słucham, tu audias, ty słuchaj,
ille audiat, on niech słucha. Pluraliter, W wielkiej
liczbie, nos audiamus, my słuchamy, vos audiat, wy
słuchajcie, illi audiant, oni niech słuchają. Prae-
teritum imperfectum, Przeszły niedokonały czas,
singulariter, w małej liczbie, Ego audirem, Ja
bym słuchał albo słyszałbym, tu audires, ty słyszał-
byś, ille audiret, on słyszałby. Pluraliter, W
wielkiej liczbie, nos audiremus, my słuchalibyśmy
albo słyszelibyśmy, vos audiretis, wy słuchaliby-
ście, illi audirent, oni słuchaliby. Praeteritum per-
fectum, Przeszły doskonały czas, singulariter, w
małej liczbie, cum ego audiverim, gdym ja usły-
szął, cum tu audiveris, gdyś ty usłyszał, cum ille
audiverit, gdy on usłyszał. Pluraliter, W wielkiej
liczbie, cum nos audiverimus, gdyśmy usłyszeli,
cum vos audiveritis, gdyście wy usłyszeli, cum
illi audiverint, gdy oni usłyszeli. Praeteritum plus
quam perfectum, Przeszły więcej niż doskonały
czas, singulariter, w małej liczbie, Ego audivis-
sem, Ja usłyszałbym był, tu audivisses, ty usły-
szalbyś był, ille audivisset, on usłyszałby był.
Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos audivissemus,
my usłyszeliśmy byli, vos audivissetis, wy usły-
szelibyście byli, illi audivissent, oni usłyszeliby
byli. Futurum, Przyszły czas, singulariter, w

małej liczbie, cum ego audivero, gdy ja usłyszę;
cum tu audiveris, gdy ty usłyszysz, cum ille au-
diderit, gdy on usłyszysz. Pluraliter, W wielkiej
liczbie, cum nos audiverimus, gdy my usłyszemy,
cum vos audiveritis, gdy wy usłyszycie, cum illi
audiverint, gdy oni usłyszają.

Infinitivus Modus habet Tempora quinque,
Nieograniczony Spółsob ma czasów pięć, Præsens &
Præteritum imperfectum, Teraźniejszy i przeszły
niedoskonały czas, audire, słyszeć. Præteritum per-
fectum & plus quam perfectum, Przeszły więcej-
niż doskonały czas, audivisse słyszeć byt. Futu-
rum, Przyszły czas, singulariter, w małej liczbie,
esse auditurum, że ten będzie słuchać, esse audi-
turam, że ta będzie słuchać, esse auditurum, że to
będzie słuchać. Pluraliter, W wielkiej liczbie, esse
audituros, że ci będą słuchać, esse audituras, że te
będą słuchać, esse auditura, że one będą słuchać.
Gerundia sunt tria. Noszące są trzy, audiendi słu-
chania, audiendo słuchać, audiendum potrzeba słu-
chać. Supina sunt duo, Konieczne są dwa, audi-
tum, słuchać, auditu ku słuchaniu. Participia signi-
ficationis Activæ sunt duo, Uczestników znaczenia
Sprawiającego jest dwa, Præsens, Teraźniejszy czas,
ut audiens, iako słyszący. Futurum, Przyszły
czas, ut auditorus, iako mający słuchać, auditura,
mająca słuchać, auditurum, mające słuchać.

Indicativus Modus habet Tempora quinque,

Uka-

Ukazujący Sposób ma czasów pięć, Præsens, Ter-
 zniejszy czas, singulariter, w małej liczbie, Ego
 audior, Mnie słuchaia, tu audiris vel audire, cie-
 bie słuchaia, ille auditur, onego słuchaia. Plurali-
 ter, W wielkiej liczbie, nos audimur, nas słucha-
 ia, vos audimini, was słuchaia. illi audiuntur, o-
 nych słuchaia. Præteritum imperfectum, Przeszły
 niedoskonały czas, singulariter, w małej liczbie,
 Ego audiebar, Mnie słyszano, tu audiebaris vel
 audiebare, ciebie słyszano, ille audiebatur, onego
 słyszano. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos au-
 diebamur, nas słyszano, vos audiebamini, was
 słyszano, illi audiebantur, onych słyszano. Præ-
 teritum perfectum, Przeszły doskonały czas, sin-
 gulariter, w małej liczbie, Ego sum v. fui auditus
 Ja jestem albo byłem słyszany, tu es v. fuisti auditus
 ty jesteś albo byłeś słyszany, ille est vel fuit au-
 ditus, on jest albo był słyszany. Pluraliter, W
 wielkiej liczbie, nos sumus vel fuimus auditi, my
 jesteśmy albo byliśmy słyszani, vos estis vel fuistis
 auditi, wy jesteście albo byliście słyszani, illi sunt
 vel fuerunt auditi, oni są albo byli słyszani. Præ-
 teritum plus quam perfectum, Przeszły więcej niż
 doskonały czas, singulariter, w małej liczbie, Ego
 eram v. fueram auditus, Ja byłem dawnio słysza-
 ny, tu eras v. fueras auditus, ty byłeś dawnio sty-
 szany, ille erat vel fuerat auditus, on był dawnio
 słyszany. Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos era-

mus v. fueramus auditi, *my byliśmy dawno słyszani*, vos eratis vel fueratis auditi, *wy byliście dawno słyszani*, illi erant v. fuerant auditi, *oni dawno byli słyszani*. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, *w małej liczbie*, Ego audiar, *Mnie usłysz*, tu audieris v. audiere, *ciebie usłysz*, ille audietur, *onego usłysz*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos audiemur, *nas usłysz*, vos audiemini, *was usłysz*, illi audientur, *onych usłysz*.

Imperativus Modus habet tempora duo, *Rozkazujący Sposób ma czasów dwa*, praesens, *teraźniejszy czas*, singulariter, *w małej liczbie*, tu audire, *ciebie niech słucha*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, vos audimini, *was niech słucha*. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, *w małej liczbie*, tu auditor, *ciebie potym niech słucha*, ille auditor onego potym niech słucha. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, vos audiminor, *was niech potym słucha*, illi audiuntor, *onych potym niech słucha*.

Subjunctivus Modus habet Tempora quinque, *Złączający Sposób ma Czasów pięć*, Praesens, *Terażniejszy czas*, singulariter, *w małej liczbie*, Ego audiar, *Mnie niechay słucha*, tu audiaris v. audiare, *ciebie niechay słucha*, ille audiat, *onego niechay słucha*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos audiamur, *nas niechay słucha*, vos audiamini, *was niechay słucha*, illi audiantur, *onych niechay słucha*. Præteritum imperfectum, *Przeszły niedoko-*
nany

nały czas, singulariter, w maley liczbie, Ego audi-
rer, Mni słyszanoby, tu audireris v. audirere, cie-
bie słyszanoby, ille audiretur, onego słyszanoby.
Pluraliter, W wielkiej liczbie, nos audiremur, nas
słyszanooby, vos audiremini, was słyszanooby, illi
audirentur, onych słyszanooby. Præteritum perfe-
ctum, Przeszły doskonały czas, singulariter, w ma-
tey liczbie, cum ego sim vel fuerim auditus, gdy
ja jestem albo bytem słyszany, cum tu sis vel fue-
ris auditus, gdy ty jesteś albo byłeś słyszany, cum
ille sit v. fuerit auditus, gdy on jest albo był sty-
szany. Pluraliter, W wielkiej liczbie, cum nos
simus v. fuerimus auditi, gdy my jesteśmy albo by-
liśmy słyszani, cum vos sitis vel fueritis auditi,
gdy wy jesteście albo byliście słyszani, cum illi sint
vel fuerint auditi, gdy oni są albo byli słyszani.
Præteritum plus quam perfectum, Przeszły wie-
cey niż doskonały czas, singulariter, w maley licz-
bie; Ego essem vel fuisset auditus, Ja byłbymbył
słyszany, tu esses vel fuisset auditus, ty byłbyś-
był słyszany, ille esset v. fuisset auditus, on był-
by był słyszany. Pluraliter, W wielkiej liczbie,
nos essemus vel fuisset auditus, My byłibyśmy
byli słyszani, vos essetis vel fuissetis auditi, wy
bylibyście byli słyszani, illi essent v. fuissent audi-
ti, oni byłiby byli słyszani. Futurum, Przyszły
czas, singulariter, w maley liczbie, cum tu eris v.
fueris auditus, gdy ty będziesz słyszany, cum ille

erit v. fuerit auditus, gdy on będzie słyszany. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, cum nos erimus vel fuerimus auditi, gdy my będziemy słyszani, cum vos eritis v. fueritis auditi, gdy wy będziecie słyszani, cum illi erunt v. fuerunt auditi, gdy oni będą słyszani.

Infinitivus Modus habet Tempora quinque; Nieograniczony Sposob ma czasow pięć, Praesens & Praeteritum imperfectum, Terazniejszy y Przeszły niedoskonały czas, audiri, byż słyszany. Praeteritum perfectum & plus quam perfectum, Przeszły doskonały i więcej niż doskonały czas, singulariter, w małej liczbie, esse v. fuisse auditum, byż było słyszany, auditam, słyszang, auditum, słyszane. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, esse v. fuisse auditos, auditas, audita, byż było słyszanemi. Futurum, Przyszły czas, singulariter, w małej liczbie, auditum iri, vel esse audiendum, że ten będzie słyszany, audiendam, że ta będzie słyszana, audiendum, że to będzie słyszane. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, auditum iri, v. esse audiendos, że ci będą słyszani, audiendas, audienda, że te będą słyszane. Participia significationis Passivæ sunt duo, Uczęstnikow znaczenia Cierpiącego iest dwa, Praeteritum, Przeszły, auditus, słyszany, audita, usłyszana, auditum, słyszane. Futurum, Przyszły czas, audiendus, mający byż słyszany, audienda, mająca byż słyszana, audiendum, mające byż słyszane.

Opta-

Optativus Modus habet Tempora quinque;
Żądający sposob ma czasow pięć, quibus additur u-
tinam, do których się przydaią Osoby boday, albo
day Boże, Præsens, & Præteritum imperfectum,
Teraźniejszy y przeszły niedoskonały czas, singula-
riter, w małej liczbie, utinam ego audirem, obym
ia styszał, albo bodaiem styszał, albo day Boże a-
bym styszał, utinam tu audires, obys ty styszał,
utinam ille audiret, oby on styszał. Pluraliter, W
wielkiej liczbie, utinam nos audiremus, obyśmy sty-
szeli, utinam vos audiretis, obyście wy styszeli,
utinam illi audirent, oby oni styszeli. Præteritum per-
fectum, Przeszły doskonały czas, singulariter, w małej
liczbie, utinam ego audiverim, obym ia usłyszał, uti-
nam tu audiveris, obys ty usłyszał, utinam ille
audiverit, oby on usłyszał. Pluraliter, W wielkiej
liczbie, utinam nos audiverimus, obyśmy usłyszeli,
utinam vos audiveritis, obyście wy usłyszeli, uti-
nam illi audiverint, oby oni usłyszeli. Præteritum
plus quam perfectum, Przeszły więcej niż doskona-
ły czas, singulariter, w małej liczbie, utinam ego
audivissem, ia bodaybym był usłyszał, utinam tu
audivisses, ty bodaybys był usłyszał, utinam ille
audivisset, on bodayby był usłyszał. Pluraliter, W
wielkiej liczbie, utinam nos audivissemus, boday-
byśmy byli usłyszeli, utinam vos audivissetis, bo-
daybyście wy byli usłyszeli, utinam illi audivissent,
oni bodayby byli usłyszeli. Futurum, Przyszły czas,

singulariter, w małej liczbie, utinam ego audiam,
day Boże abym ja potym usłyszał, utinam tu audias,
day Boże abyś ty potym usłyszał, utinam ille au-
diat, day Boże aby on potym usłyszał. Pluraliter,
W wielkiej liczbie, utinam nos audiamus, day Bo-
że abyśmy potym usłyszeli, utinam vos audiat, is,
day Boże abyście wy potym usłyszeli, utinam illi
audiant, day Boże aby oni potym usłyszeli

Potentialis Modus habet Tempora quinque,
Mogący Sposób ma czasów pięć, & easdem termi-
nationes, i też same kończenia in omnibus Tempo-
ribus, we wszystkich czasach, & Personis, i Osó-
bach, quas habet Modus Subjunctivus, które ma
Złączający Sposób, prater primam Personam, oprocz
pierwszej Osoby, numeri singularis, liczby małej
Temporis Futuri, czasu przyszłego, quæ debet de-
finire in rim, non ire, która się na te syllabe po-
winna kończyć, & explicatur hic Modus per hæc
tria Verba, i wykłada się ten Sposób przez te trzy
Słowa, possum, mogę, debeo, powinieniem, volo
chcę.

Permissivus Modus habet Tempora quinque,
Dopuszczający Sposób ma czasów pięć, & termina-
tiones eas omnes, i kończenia te wszystkie, quas
habet Modus Subjunctivus, które ma Sposób Złą-
czający, & adduntur illi hæc duæ dictiones in Polo-
nico, i przydają się mu te dwa słowa w Polskim,
day to, daymy to, exempligratia, na przykład, day

to że *ieśteś* bywały w rzeczach, *sis* *versatus*, *day-*
my to że się poprawią niedbalcy, *emendaverint* *ne-*
gligentes.

Sum Verbum Substantivum, *Jestem* Słowo Isto-
tnie, Genetis Neutritus, *Rodzain* Oddzielnego,
conjugationis anomalæ, *sprzżenia nierownego*, quod
conjugatur sic, które się sprzaga tak.

Indicativus Modus habet Tempora quinque,
Ukazujący Sposob ma czasow pięć, *Præsens*, *Tera-*
źniejszy czas, singulariter, w *małej* liczbie, *Ego*
sum, *Ja ieśtem*, tu *es*, ty *ieśteś*, ille *est*, on *ieśt*.
Pluraliter, *W wielkiej* liczbie, *nos sumus* my *ieśteś-*
my, *vos estis*, wy *ieścieście*, *illi sunt*, oni *są*. *Præ-*
teritum imperfectum, *Przeszły niedoskonały* czas,
singulariter, w *małej* liczbie, *Ego eram* *Ja bywa-*
łem, tu *eras*, ty *bywałeś*, ille *erat*, on *bywał*. *Plu-*
raliter, *W wielkiej* liczbie, *nos eramus*, my *by-*
waaliśmy, *vos eratis*, wy *bywaliście*, *illi erant*,
oni bywali. *Præteritum perfectum*, *Przeszły do-*
skonały czas, singulariter, w *małej* liczbie; *Ego*
fui, *Ja byłem*, tu *fuisti*, ty *byłeś*, ille *fuit*, on
był. Pluraliter, *W wielkiej* liczbie, *nos fuimus*
my *byliśmy*, *vos fuistis*, wy *byliście*, *illi fuerunt*
vel *fuere*, oni *byli*. *Præterium plus quam perfe-*
ctum, *Przeszły więcej niż doskonały* czas, singu-
lariter, w *małej* liczbie, *Ego fueram*, *Ja byłem*
dawno, tu *fueras*, ty *byłeś dawno*, ille *fuerat*, on
był dawno. Pluraliter, *W wielkiej* liczbie, *nos*
fueram.

fueramus, *my byliśmy dawno*, vos fueratis, *wy byliście dawno*, illi fuerant, *oni byli dawno*. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, *w małej liczbie*, ego ero, *ja będę*, tu eris, *ty będziesz*, ille erit, *on będzie*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos erimus, *my będziemy*, vos eritis, *wy będziecie*, illi erunt, *oni będą*.

Imperativus Modus habet Tempora duo, *Rozkazujący Sposób ma czasów dwa*. Praesens Temporis, singulariter, *w małej liczbie*, tu esto, *ty bądź*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, vos estote, *wy bądźcie*. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, *w małej liczbie*, tu esto, *ty bądź więc*, ille esto, *on niech będzie więc*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, vos estote, *wy bądźcie potym*, illi sunt, *oni niech będą potym*.

Subjunctivus Modus habet Tempora quinque. *Złączający Sposób ma czasów pięć*. Praesens Temporis, singulariter, *w małej liczbie*, Ego sim, *Ja niech będę*, tu sis, *ty bądź*, ille sit, *on niech będzie*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos simus, *my bądźmy*, vos sitis, *wy bądźcie*, illi sint, *oni niech będą*. Praeteritum imperfectum, *Przeszły niedokonały czas*, singulariter, *w małej liczbie*, ego essem, *ja byłbym*, tu esses, *ty byłbyś*, ille esset, *on byłby*. Pluraliter, *W wielkiej liczbie*, nos essemus, *my bylibyśmy*, vos essetis, *wy bylibyście*, illi essent, *oni byliby*. Praeteritum perfectum,

Cum, *Przeszły doskonały czas*, singulariter, w ma-
 łey liczbie, cum ego fuerim, gdy *ja byłem*, cum
 tu fueris, gdy *ty byłeś*, cum ille fuerit, gdy *on*
był. Pluraliter, W wielkiej liczbie, cum nos fue-
 rimus, gdy *my byliśmy*, cum vos fueritis, gdy *wy*
byliście, cum illi fuerint, gdy *oni byli*. Präteritum
 plus quam perfectum, *Przeszły więcej niż dosko-*
nały czas, singulariter, w małej liczbie, ego fuif-
 sem, *ja był bym był*, tu fuifses, *ty był byś był*,
 ille fuisset, *on był by był*. Pluraliter, W wiel-
 kiej liczbie, nos fuifsemus, *my bylibyśmy byli*, vos
 fuissetis, *wy bylibyście byli*, illi fuissent, *oni byli*
bybyli. Futurum, *Przyszły czas*, singulariter, w
 małej liczbie, cum ego fuero, gdy *ja będę*, cum
 tu fueris, gdy *ty będziesz*, cum ille fuerit, gdy
on będzie. Pluraliter, W wielkiej liczbie, cum nos
 fuerimus, gdy *my będziemy*, cum vos fueritis, gdy
wy będziecie, cum illi fuerint, gdy *oni będą*.

Infinitivus Modus habet Tempora quinque.
 Nieograniczony Sposób ma czasów pięć. Præsens, &
 Präteritum imperfectum, *Teraźniejszy i Przeszły nie-*
doskonały czas, esse bydź, Präteritum perfectum
 & plus quam perfectum, *Przeszły i więcej niż do-*
skonały czas, fuifse bydź było. Futurum, *Przy-*
sztły czas, singulariter, w małej liczbie, fore vel
 esse futurum, *że ten będzie*, futuram, *że ta bę-*
dzie, futurum, *że to będzie*. Pluraliter, W wiel-
 kiej

kiey liczbie, esse futuros, że ci będą, futuras, futura, że te będą. Futurus, Przyszły, futura, przyszła, fututum, przyszłe.

FORMATIONES.

Principia formationum sunt tria, Początki formacyi są trzy, scilicet, to jest, Præsens, Terazniejszy czas, Præteritum, Przeszły, & Supinum, i Konieczny.

Laudo unde formatur? à nullo formatur, quare? quis cætera ab illo formantur, quæ cætera? omnia Præsentia, omnia Præterita imperfecta & Futurum Modi Indicativi Imperativi, & Optativi, vel omnia Tempora quæ terminantur in bam, bo, am, em, rem, re.

Laudabam formatur à secunda persona Modi Indicativi Temporis præsentis, Numeri singularis, quæ est laudas, mutata litera s. in syllabam bam, fit laudabam.

Laudari formatur a suo vero activo, quod est laudare, mutata litera e. in lit. i. fit laudari.

Laudavi à nullo formatur, quare? quia cætera ab illo formantur, quæ cætera? omnia Præterita perfecta, omnia præterita plus quàm perfecta & Futurum Modi Subiunctivi & Permissivi, vel omnia Tempora, quæ terminantur in ram rim, fsem, ro, fse.

Lau-

Laudaveram formatur à prima persona Modi Indicativi, Temporis Præteriti perfecti, Numeri singularis, quæ est laudavi, mutatâ literâ i, in litera e. & erit laudave, additâ syllabâ ram, fit laudaveram.

Laudabo formatur à secunda persona Modi Indicativi, Temporis præsentis quæ est laudas, mutatâ literâ s. in syllabam bo, fit laudabo.

Lauda formatur à secunda persona Modi Indicativi, Temporis præsentis, Numeri singularis quæ est laudas, abjectâ literâ s. fit lauda.

Laudato formatur à tertia persona Modi Indicativi, Temporis præsentis, Numeri singularis, quæ est laudat, additâ literâ o. fit laudato.

Laudem formatur à secunda persona Modi Indicativi, Temporis præsentis, Numeri singularis, quæ est laudas, mutatâ syllabâ ar. in syllabam, em. fit laudem.

Laudarem formatur à secunda persona Modi Indicativi, Temporis præsentis, Numeri singularis, quæ est laudas, mutatâ literâ s. in syllabam rem, fit laudarem.

Laudaverim formatur à prima persona Modi Indicativi Temporis Præteriti perfecti, Numeri singularis, quæ est laudavi, mutatâ literâ i. in literam e. & erit laudave, & additâ syllabâ rim, fit laudaverim.

Lau-

Laudavisse formatur à prima persona Modi Indicativi, Temporis Præteriti perfecti, quæ est laudavi, additâ syllabâ ssem, fit laudavisse.

Laudavero formatur à prima persona Modi Indicativi, Temporis Præteriti perfecti, quæ est laudavi, mutatâ literâ i. in literam e. & erit laudave, & additâ syllabâ ro. fit laudavero.

Laudare formatur à secunda persona Modi Indicativi, Temporis Præsentis Numeri singularis, quæ est laudas, mutatâ literâ s. in syllabam re. fit laudare.

Laudavisse formatur à prima persona Modi Indicativi, Temporis Præteriti perfecti, quæ est laudavi, additâ syllabâ sse. fit laudavisse.

Esse laudaturum non formatur, sed suppletur ex Accusativo Futuri Participii & verbo esse.

Laudandi formatur à Genitivo Participii qui est, laudans, laudantis, mutatâ syllabâ tis. in syllabas di. do. dum. fit laudandi, laudando, laudandum.

Laudatum laudatu, à nullo formatur, quia ab illo Præteritum & futurum Participii formatur.

Laudans formatur à prima persona Modi Indicativi, Temporis Præteriti imperfecti, quæ est laudabam, mutatâ syllabâ bam. in literas ns. fit laudans.

Laudaturus formatur à Supino posteriori; quod est laudatu, additâ syllabâ rus. fit laudaturus.

Laudor formatur à suo vero activo, quod est laudo, additâ literâ r. fit laudor.

Laudabar formatur à suo vero activo, quod est laudabam; mutatâ literâ m. in lit: r. fit laudabar.

Laudatus sum vel fui, non formatur, sed suppletur ex Præterito Participii laudatus, & verbo substantivo sum vel fui.

Laudatus eram vel fueram non formatur, sed suppletur ex Præterito Participii laudatus, & verbo substantivo eram vel fueram.

Laudabor formatur à suo vero activo, quod est laudabo, additâ literâ r. fit laudabor.

Laudare formatur à suo vero activo quod est lauda, additâ syllabâ re. fit laudare.

Laudator formatur à suo vero activo, quod est laudato, additâ literâ r. fit laudator.

Lauder formatur à suo vero activo, quod est laudem, mutatâ literâ m. in lit: r. fit lauder.

Laudarer formatur à suo vero activo, quod est laudarem, mutatâ literâ m. in lit: r. fit laudarer.

Laudatus sim vel fuerim non formatur, sed suppletur ex Præterito Participii laudatus, & verbo substantivo sim vel fuerim.

Laudatus essem vel fuisset, non formatur; sed suppletur ex Præterito Participii laudatus, & verbo substantivo essem vel fuisset.

Laudatus ero vel fuero, non formatur, sed sup-

suppletur ex Præterito participii laudatus & verbo substantivo ero vel fuero.

Laudatum esse vel fuisse non formatur, sed suppletur ex Præterito participii laudatus, & verbo substantivo esse vel fuisse.

Laudatus formatur a supino posteriori, quod est laudatu, additâ literâ s. fit laudatus.

Laudandus formatur a genitivo Participii, qui est laudans, laudantis, mutatâ syllabâ tis. in syllabas dus, da, dum. fit laudandus, laudanda, laudandum.

PROVERBIA

Wszystkim Uczaiom nietylko w Szkołach Farnych, ale też w wyższych zostaiącym do uczenia się bardzo potrzebne do mowienia przy stołach, i do różnych dyskursów służące.

Bog pomocą temu bywa, kto go na ratunek wzywa,
Deus invocantibus se præsto est.

*Przed zaczęciem iakiey sprawy, odday Bogu honor
prawy.*

Imprimis Deo supplica.

*Bog dla grzechow zagniewany, prozbą bywa ublagany,
Flectitur iratus, voce rogante Deus.*

Kto rano wstaie, temu Pan Bog daie.

Mane surgenti, dat Deus cuncta bona.

*Kto nie ma umieiśności, niech się uczy przy pilności,
Discat qui nescit, nam scilicet sapientia crescit.*

Jeſt

Jest to cnota nad cnotami, trzymać język za zębami,

Eximia est virtus præstare silentia rebus.

Pańska łaska na pszym koniu iezdzi.

Gratia Magnatum nescit habere statum.

Kto naukę miewa, ubogim nie bywa.

Artem qui sequitur, raro pauper reperitur.

Uz się z młodości umiejętności,

Disce bonas artes, tenero quas tempore tractes.

Gdy życie twoje gnotliwe, niedbay na mowy złotliwe,

Cum recte vivis non cures verba malorum.

*Jeżeli postradasz wszystkiego, broń sławy honoru
twego,*

Omnia si Perdes, famam fervare memento.

Cokolwiek czynisz patrz końca.

Quidquid agis prudenter agas & respice finem.

*Czyń dobrze za życia twego, dojdiesz spoczynku
wiecznego.*

Fac bene dum vivis, post mortem vivere si vis.

Godziny się nie wracają, iako woda upływaia,

Et fugiunt horæ, more fluentis aquæ.

Nie urodzi sowa sokoła, tylko iako i sama.

Non procul à proprio stipite poma cadunt.

Niegodzien ten nic dobrego, który nie ucierpił złego,

Dulcia non meruit, qui non gustavit amara.

Nie ma taka praca, za którą niebywa płaca.

Est labor ingratus, quem præmia nulla sequuntur.

Człowiek tak, a Pan Bog inac,

Homo proponit, Deus disponit.

Nie.

Niemasz w świecie nic gorszego, nad człowieka
niewdzięcznego,

Ingrato homine nil pejus terra foveat.

Na złe pytanie, żadne odpowiadanie,

Inutilis questio solvitur silentio.

Każdy tam ciągnie, gdzie się ulgnie,

Nititur in Patriam, quisq; redire suam.

Komu pieniędzy przybywa, o więcej staranie miewa,

Crescit amor nummi, quantum ipsa pecunia
crescit.

Kto ma piękne obyczaje, taki się szlachcicem staie,

Nobilitas morum, plus valet quam genitorum.

Kiedy czego pozbedziemy, wten czas tego załuiemy,

Non agnoscitur bonum nisi amissum.

Nie rządz się w cudzym domu,

Non sis curiosus in aliena domo.

Długą mową pogardzaia, krotkiey teraz zazywiaia;

Longa solent sperni, gaudent brevitatem moderni;

Nie masz na świecie nic nowego,

Nil novi sub sole.

Ludzi słowa dewinkuia, zwierze powrozy krepuia;

Verba ligant homines, animalia cætera funes.

Kto niesłucha Rodziców, ten słucha katowskich biczow

Audi carnificem, spernens audire Parentes.

Patrz siebie samego, nie notuy nikogo,

Nosce te ipsum.

Wiele złego na iednego,

Nec Hercules contra plures;

Jedna

Jedna iaskółka nie przynosi wiosny,

Una hirundo non facit ver.

Żadnego nie masz bez ale,

Nondum sunt visi, qui caruere nisi.

Gdzie złe przypadki, tam przyjaciel rzadki,

Cum fortuna perit, nullus amicus erit.

Nie wszyscy Święci bywają, co Kościoty nawie-
dzaią,

Non omnes Sancti, qui calcant limina Templi.

Słuchać Panu niezawadzi, kiedy sługa dobrze radzi,

Utile consilium servi, ne temperis unquam.

Staranie czyni siwemi, choć niebywają letnemi,

Cura facit canos, quamvis homo non habet annos.

Tylko rydel a motyka ta ich rozzerwać może,

Hunc nisi mors, adimet mihi nemo.

Gość na bankiet nieproszony, nie bardzo bywa u-
czczony,

Hospes non invitatus, recedit saepe ingratus.

Choć kto jest wzrostu małego, często doznasz mo-
cnym jego,

Corporis exigui vires, contemnere noli.

Dla przyjaciela nowego nieopuszczaj starego,

Novos parans amicos ne obliviscere veterem.

Cudzych defektów nigdy nie uważaj,

Alterius defectum aut factum ne carpseris unquam

Kiedy się żyła drą, w ten czas ie drzyi,

Dum subera suberant, subera, suberare memento.

*Kto jest z nieszczęścia cudzego ostrożnym, jest za mądrego
Felix quem faciunt aliena pericula cautum.
Kto chce co sprawić, trzeba się zabawić,
Qui vult bene fari, debet prius præmeditari.
O pobożność przy pokorze trudno bywa w każdym dworze
Exeat ex aula, qui cupit else pius.
Jedno sara, drugie do lasa,
Disparibus bobus non bene trahitur currus.
Z tanie pieniądze psy mięso iedzą,
Vili empta canibus digna.
Bog takiego nieopuści, który się na niego spuści.
Qui considit in Domino, nunquam confusus est.
Z iakim kto prześtaie, takim się sam staie,
Cum bono bonus eris, cum perverso perverteris.
Co ma kogo potkać, nigdy go nie minie,
Prædestinata neminem fallunt.
Gdy się kto o co frasuje, nierad na ten czas żartuie,
Difficile est tristi fingere mente jocum.
Jeden jest sposób urodzenia, a tysiąc zginienia,
Una est nascendi, moriendi mille figura.
Często są radości, początkiem żałości,
Gaudia principium, nostri sunt sapè doloris.
Co się prędko wznieci, nie długo się świeci,
Quod citò sit, citò perit.
Pokorney szycie, miecz się nie imie,
Corpora magnanimo est prostrasse leoni.
Jakie drzewo taki owoc,
Qualis quoq; arbor, tales solet edere fructus.*
Nigdy

Nigdy śmierć nie jest bez przyczyny,

Mors aliquam causam semper habere solet.

Kto się chce uchronić zdrady, niech zdrowey zaży-
wa rady,

Consilio factum, non paenitet esse peractum.

Kiedy trwoga, to do Boga.

Dum pugnant Graij, fugiunt ad Tempia Trajani.

Na pochyłe drzewo i kozy skaczą,

Et minimæ vires frangere qualsa valent.

Jedna nędza niedokuczy,

Nulla calamitas sola.

Potrzeba prawo łamie,

Neccssitas frangit legem.

Trudno co wziąć z ubogiego.

Nemo dat quod non habet.

Jako ty Rodzice swoje, tak cię uczczą dziatki
twoie,

Quæ feceris Parentibus eadem à liberis expecta.

Przypadki łżeysze przezyrzane, a niżeli niespodziane,

Prævisa ante, minus lædere tela solent. vel

Prævisa jacula minus feriunt.

Kto się raz na ukropie sparzy, i na zimną wodę
dmucha,

Tranquillas, etiam naufragus horret aquas.

Mito wspomnieć na przeszłe rzeczy,

Dulcis est recordatio præteritorum.

Każda liszka swoy egon chwali,

Quisq; suum laudat, quamvis laudabile non sit.

*Nie zasypia w nocy śmieje, ten kto ma pieniędzy
wiele,*

Dormit nocte parum, possessor divitiarum.

Kto z tym pobłaża, dobrych uraża,

Nocet bonis, qui parcit malis.

Cwiczenie rozum sprawuje, przechadzka sity szanuje,

Vexatio dat intellectum, agitatio vires.

*Każdego twarz pokazuje, iakim się wewnątrz
znayduje,*

Est facies testis, quales intrinsecus estis.

Nie wdawaj się w cudze rzędy,

In alienam messem, noli immittere falcem.

Bez prace nie będą kłłace,

Sine labore, non erit panis in ore.

Gniew bez sity nic nie jest,

Vana est sine viribus ira.

Bez pracy trudno dostać bonru,

Virtus promotore carens, non surgit in altum.

O zdrowiu naywiększe staranie mieć potrzeba,

Prima cura salutis.

Wszędzie dobrze, a w domu naylepiey,

Nihil est jucundius lectulò domesticò.

Z dwoyga złego mnieysze obieramy,

Ex duobus malis unum minus eligendum est.

Dobra potrawa zdrowemu, chleb z serem dany onemu,

Caseus & panis sunt optima fercula sanis.

*Ten jest mądry, kto cierpliwy, a na zawsze nie-
skwapliwy,*

Nemo sapiens nisi patiens.

Do tego nas chętką cienie co się nie godzi,

Nititur in vetitum semper cupimusq; negata;

Gdzie nie możesz przeskoczyć tam trzeba podleść,

Fastigio caput submitte,

U szczupaka ogon, a u karpia głowa naysmaczniejsza,

Lucium à cauda carpionem à capite lauda.

Ponoś różne utrapienia, chceszli dostąpić zbawienia;

Aspera cuncta subi, si vis super aethera scribi.

Patrz żeś licha stworzenie, pomniey na życia skończenie

Disce quid es & eris, memor esto quod morieris.

Kiedy będziesz na bankiecie język wiele niech nieplecie,

Dum convivaris, caveas ne multa loquaris.

*Jak sobie żązywota pościelesz, tak się po śmierci
wypisz,*

Ex meritis vitae dependet ite venite.

*Może ten iść w drogę śmieie, co nie ma pieniędzy
wiele,*

Cantabit vacuus coram latrone viator.

Złote gory obiecujesz, a ołowianych niedaiesz,

Aurea promittis, nec plumbea dona dedisti.

*Zwyczajnie kto się w czym czuje, o sobie mowę
miarkuje,*

Conscius ipse sibi de se putat omnia dici.

Siła bez rady szwankuje,

Vis consilii experts, mole ruit sua.

Mądry Polak po szkodzie,

Kost mala prudentior.

Babka

Babka z wozku kołkom lży ;

Curru levato citius vertitur rota.

Wiele obiecuja, a nie nie daruia,

Pollicitis dives, quilibet esse potest.

Kole prawda w oczy,

Veritas odium parit.

*Smierć nie zna prawa żadnego, bierze z Panem
ubogiego,*

Mors nescit legem, tollit cum paupere Regem.

Nikomu nie wierz, nikt cie nie zdradzi,

Nemini crede nemo te fallit,

Zaden dwiema Panom służyć nie może,

Nemo potest Dominis unquam servire duobus.

Jak cie widzą tak cie piszą,

In quali te vident panno, in tali collocaris scamno.

Podczas nocy ciemney, nie jest gość przyiemny,

Hospes nocturnus, fit importunus,

Co nowego to milego,

Novitas gratissima rerum.

Blizsza koszula ciata, a nizeli suknia,

Proximus quisque sibi.

*Najmężnieyszyn nazwiy tego, kto sie zwycięża
samego,*

Fortior qui se quam fortissima mania vincit.

Przez co kto grzeszy, przez to karany bywa,

Per quæ quis peccat, per eadem punitur.

Każdemu w swoiey nauce bieglemu wierzyć potrzeba,

Unicuiq, in sua arte perito credendum est.

Jakie

Jakie życie człowiek wie dzie, taki koniec jego będzie,
Qualis vita, finis ita,

Chcącemu nie masz nic trudnego,

Volenti nihil difficile.

Mądry głowie dość dwie słowie,

Sat sapienti.

Łatwo ten zgadnie, kto Książki dopadnie,

Ex libro doctus quilibet esse potest.

Często się to przyda, sam się głupi wyda,

Sapè loquax verbis, proditur ipse suis.

Często się rzeczy trafiają, co się z imieniem zga-
dzaia,

Conveniunt rebus nomina sapè suis.

Byś miał wszystkie świata części, w iedney się
trumnie pomieścić,

Omne capax movet urna nomen.

Choćby kto świat obszedł kołem, nie będzie sowa
sokołem,

Si fuit hic asinus, non ibi fiet equus.

Niemilo na gościa tego, który jest do dnia trzeciego,

Ryby choć dobre bywaia, w trzeci dzień się przyiadaię

Post tres sapè dies vilescit piscis & hospes.

Ten jest przyjaciel prawdziwy, kto jest w nieszczę-
ściu życzliwy,

Amor probatur in adversis.

Y między złemi, znaydziesz dobrego,

Etiam inter spinas crescunt rosæ.

*Na kogo przymowka, na siebie słowka,
 Aliena carpens vitia dissimulat sua.
 Wszystkie uciechy światowe, przemijać zawsze
 gotowe,
 Gaudia non remanent, sed fugitiva volant.
 Podleyśze siebro od złota; nad złoto zaś droższa
 enota,
 Vilius est argentum auro, virtutibus aurum.
 Powinna być temu płaca, za którą podięta praca,
 Dignus est operarius mercede sua.
 Szczęśliwym się ten mianuje, kto spokojnie dni ra-
 chuje,
 Felix qui potuit, tranquillam ducere vitam.
 Słowem tylko nadrabiają, uczynkiem nie wykonają,
 De verbis quantum vis de opere nihil.
 Trzy tylko palce pracują, inne członki boleść czują,
 Tres digitti frubunt, cetera membra dolent.
 Gdy odwłoka w rzeczach bywa, zawsze onym jest
 szkodliwa,
 Tolle moras, semper nocuit differe paratis.
 Kto pomiernie je i pić, ten zawsze najdłużej żyje,
 Pone gule metas, ut sit tibi longior ætas.
 Trudno między ludzi wiele, o prawdziwe przyjaciół,
 Millibus ex multis, vix unus fidus amicus.
 Niewiadom się grzechu nie czyni,
 Ignorantia non facit peccatum.
 Dotąd naszą wodę w dzbanie, poki iemu ucha stanie,
 Us bus assiduis sitilis urna perit.*

Wiel-

*Wielkiew ten iest szczęśliwości, kto poiał rzeczy
skrytości,*

Felix qui ponit rerum cognoscere causam.

Na wysokie wieże i gory, białą pioruny z natury,

Ferunt summos fulmina montes.

Nie iednakowe wszystkim szczęście służy,

Fortuna non omnibus una.

*Kiedy przydziesz między wrony, tak też krakaj
iaki i ony,*

Dum veneris Romam, Romano vivito more.

Co sobie obiecuemy, tego nie dostępujemy,

Fallitur augurio, spes bona sapè suo.

*Jest w tym roztropność każdego, gdy ma affekt do
drugiego,*

Flagitat æqualem, prudens sibi quisq; sodalem.

Natura ciągnie wilka do lasa,

Trahit quemque voluptas.

*Nie nazyway trwałym tego, co nie ma spoczynku
sweego,*

Quod caret alterna requie, durabile non est.

*Pociecha iest strapionego, widząc w nieszczęściu dra-
giego,*

Gaudia sunt miseris, socios habuisse doloris.

*Kto się kocha w próżnowaniu, w wielkim bądzie na-
rzekaniu,*

Otia quisquis amat, vavæ mihi postea clamat.

Uczynki dobre bywają, które do Boga zmierzają,

Quidquid agunt homines intentio iudicat omnes.

Im jest początek trudniejszy, tym postępek fortun-
niejszy:

Flebile principium, melior fortuna sequetur.

Kto niedotrzymuje wiary z tej mu też odmierza miary,

Fragenti fidem, fides frangitur eidem.

Choć przed honorem unika, kiedy go dzień ten go potyka,

Honor fugientem sequitur, sequentem fugit.

Gdy kto honoru dostaje, odmiennym się zaraz staje,

Honores mutant mores, sed raro in meliores.

Przytoż do nauk pilności, dosiępniesz potym godności,

Sis vigilans semper, vigilantia sola coronat.

Kto nie, nie mówi, na wszystko pozwala,

Qui tacet consentire videtur.

Rana się zgoi, a słowo się nie zgoi,

Ensis vulnerat corpus mentem oratio.

Nikt się śmierci nie uchroni, żadne lekarstwo nie
zbroni,

Contra vim mortis, non est medicamen in hortis.

Dobrze ten gości traktuje, co weselość pokazuje,

Dat bene dat multum, qui dat cum munere
vultum.

Przez inszego odprawiona powinność zdaie się być
ważna,

Qui per alium facit, per se facere videtur.

Po weselości, pełno żałości,

Sequitur post gaudia luctus.

Przez nauki do honoru droga,

Artibus ingenuis quæsitæ est gloria multis.

Jak

Jak ja chcę tak niech będzie,

Sic volo, sic jubeo, stat pro ratione voluntas.

*W ten czas koniec wojny tużę gdy nieprzyjaciół bez
dusze,*

Pugna suum finem, cum jacet hostis habet.

Kto czego niewdzięczny, ten tego nie godzien,

Ab ingratis beneficia tolluntur.

Kowal tego nie wykuje, czego natura negnie,

Quod natura negat, reddere nemo potest.

Rad nie rad musiał uczynić,

Non tam libenter quam reverenter.

Kto światowe ma wesele, dozna potym smutku wiele,

Hic miser est & erit, qui mundi gaudia quarit.

*Młodość niesfateczna bywa, do wiatru się przyro-
wyywa,*

Juventus ut ventus, sapè mutatur per horas.

Taki ludzie zwyczaj mają że na końcu pospieszają,

In fine motus velocior.

Kto czego niewiadomy ten tego nie pragnie,

Ignori nulla cupido.

Kogo w lichych szatach widzą, z tego inisi często szydą,

In vili veste, nemo trahatur honeste.

Nie wielkie jest podziwienie, po weselu zaśmucenie,

Hæc sunt consveta, conitari tristitia lata.

Nie Bogu przyjemni, którzy do grzechów chętni,

Cælesti Domino nunquam placuere scelesti.

Sposób na krzywdy jest, onych zapomnienie,

Injuriarum remedium oblivio.

La-

Łatwiej rzecz wymówić, niżeli uczynić.

Facil' ista dicuntur quàm fiunt.

Cierpliwość wszystko zwycięża,

Patientia vincit omnia.

Cnota pochwalona, niech będzie wstawiona;

Laudata virtus crescat.

*Nie jest mądrość w tym leżuchu, który w miętym
sypia puchu,*

Non jacet in molli veneranda scientia lecto,

*Niemasz w świecie nic trwałego, każdy mądry zda-
nia tego,*

Omnia sunt hominum tenui pendentia filo.

Każdy prawu śmiertelnemu, podlega nieuchronnemu,

Omnia sub leges mors vocat atra suas.

Widzieć a nie zażyć, nie wielka obrada,

Quid juvat aspectus, si non conceditur usus.

Poznać zaraz z mowy, iakiey kto jest głowy,

Lingua est indicium animi.

Śmierć za pasem, a życie na tyczku,

Tempora longa tibi vitæ promittere noli.

Trafit z deszcza pod rymę,

Incidit in scyllas vollens vitare Charibdes.

*Niewychodź z domu twoiego, ujdiesz nieszczęścia
wszelkiego,*

Sede domi tutus eris.

Mniema leniwy że łażą gdy go kiem okładaia;

Pigrum dum stimulant verbera verba putat.

Nie-

Niewiele mądrości mają którzy się wstroiach kochać,

In vestimentis non est sapientia mentis.

Gdy się dobrze brzuch przepości niewybiera z cble-
ba ości,

Jejunu stomachus raro vulgaria tenuit.

Gdy pieska białą, niech się lewek boi,

Pæna ad unum, metus ad omnes.

Cicha woda brzegi podrywa,

Quod tegitur, majus creditur esse malum.

Gdy za trzecim kotataniem nieotworzą, odejść po-
trzeba,

Ter pulsare licet, si non aperitur abito.

Rzecz niepodobna wszystkiego się nauczyć,

Errando discimus.

Po iedzeniu stać albo chodzić potrzeba,

Post mensam stabis, vel passus mille meabis.

Dobry trunek na frasunek,

Potus lætificat cor hominis.

Nadzieia omylna bywa,

Spes alit & fallit.

Nie zawsze wstawanym zabawach zostawać potrzeba

Interpone tuis interdum gaudia curis.

Porządkiem rzeczy chwalone bywają,

Ordo est anima rerum.

Na co kto chcący pozwala, w tym krzywdy nie ma,

Volenti & convenienti non fit injuria.

Co do mnie nienależy, o to się niepytam,

Quod extra me, nil ad me.

Choć

Choć ma piękne obyczaje, kto pyszny brzydkim się
staie,

Inquinat egregios, adjuncta superbia mores.

Z poyzrenia samego, poznać co dobrego,

Ex ungve cegnoscitur Leo, ex pollice Gigas.

Rzecz oczywista dowodu nie potrzebuie,

Quod patet expresse, non est probare necesse.

Słow iak pieniędzy zażywać potrzeba,

Verbis ut minimis utendum est.

Niedługo pytaią, kto nie wie o czym gadaią,

Per verbum nescio, solvitur omnis quæstio.

Osrożnie mów bez naruszenia stawy bliźniego,

Disce verecundo sanctius ore loqui.

Starzy do porady, a młodzi do boju,

Est robur juvenum consiliumq; Senum.

Nie iest to głowy moiey rozum,

Non ego sum latis ad tantæ præconia laudis.

Po rybach orzechy, po mięsnych potrawach ser iest
potrzeba,

Post pisces nux sit, post carnes caseus adsit.

Służ Bogu samemu, nie światu nędznemu,

Uno serviri Deo, sunt cætera fraudes.

Podczas śmierci bogatego, pełno gości w domu iego

Cum moritur dives, concurrunt undiq; Cives.

Kiedy umiera ubogi, nikt nie wnidzie w iego progi,

Cum moritur pauper, vix venit unus & alter.

Niepodobna rzecz iednemu wiele utrzymać interesów,

Pluribus intentus minor est ad singula sensus.

Kto

Kto napasłwie zbroynego, szuka razu śmiertelnego,

Qui infestat fortem, hic prætendit mortem.

Wierszopiszom i malarzom wszystko się godzi.

Pòetis & pictoribus omnia licent.

Za nic to jest co umiesz, gdy nikogo nie nauczysz,

Scire tuum est nisi quod scis, hoc sciat alter,

Jedna to godzina sprawi, co się przez długi czas
opuściło,

Hoc una hora dabit quod totus annus negavit:

Każdy mądry od końca rzeczy zaczyna,

Sapiens est à fine incipere.

Mnie się z tego nic nie zawigże,

Mihi isthinc nec seritur nec meritur.

Ten jest uczonym prawdziwie, który życie święto-
bliwie;

Si Christum discis credito cuncta scies.

Za żywota twego wspomóż ubogiego,

Da tua dum tua sunt, post mortem jam tua non
sunt.

Przy stole nikomu nieprzymawiaj,

Absint offensæ cum fit celebratio mensæ.

Przeciwno bliźniemu co masz, wymow iemu,

Clara pacta, claros faciunt amicos.

Ucieczka winnym czyni.

Fuga facit reum.

Zle nabyte rzeczy nie długo trwają,

Male parta cito dilabuntur.

Nie wszystko wszyscy, dokazać możemy;

Non omnia possumus omnes.

Pragniesz długiego żywota, czemuż ci miła mecnota,

Cur multum peccas, si multum vivere curas.

Nikomū pieczone gotówki same do gęby nie polecą,

Nulli de Caelis alsa columba venit.

Trafsta kosa na kamień,

Durus contra durum non faciunt murum.

Nie zdrowo na noc obciążać żołądka,

Ex magna caua, stomacho fit maxima pana.

*Znośniesz jest rzecz nie bydź przyjętym a niżeli
odrzuconym,*

Turpius eijcitur quam non admittitur hospes.

Nie przestawaj z dworem, bo przyptacisz worem,

Vive tibi & longe Nomina magna fuge.

Kto śpiewa dwa razy się modli,

Qui cantat bis orat.

*Do czego się kto z młodu przyzwyczai nieżaraz
pozbędzie tego,*

Quod nova tella capit in vetera sapit.

Lepiej mieć więcej aniżeli mniej,

Melius est abundare quam deficere.

Kto się rodzi umierać musi,

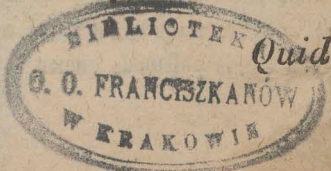
Cui contingit nasci restat mori.

Co się raz stało rozstać się nie może,

Quod factum est, aliter fieri nequit.

Nie jest mądrego, mówić o zdrowiu życia długiego,

Non est credere mihi sapientis dicere vivam.

miecnota,

uras.

leca,

na.

a niżeli

spes.

worem,

niezárz

ługiego,

am.

id

stdr0025341

Biblioteka Jagiellońska

